

NOWY DZIENNIK

administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.
 — Konto czekowe P. K. O. w Krakowie 400.630.
 a Spółki Wydawniczej „NOWY DZIENNIK”
 komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji.
 komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.
 Redakcja nie zwraca. Za inseraty Redakcja nie odpowiada.
 Redaktor naczelny przyjmuje od 12 do 1 w południe.

Cena numeru
20
 groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 4.40, kwrt. Zł. 13.00
 w Krakowie z odeszaniem do domu : 4.60, : 13.60
 Na prowincji: z przesyłką pocztową : 5.00, : 14.00
 Zagranicą: z przesyłką pocztową : 8.25, : 25.00
 Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0.15, wiersz milimetr.
 1-szp. Zł. 0.20, nadesłane Zł. 0.60, wiersz milimetr. 1-szp. w tekście
 Zł. 0.85, wiersz milimetr. 1-szp. na 1-szej stronie Zł. 1.—, gratulacje
 Zł. 10, inseraty zamiejscowe o 50%, zagraniczne o 100% droższe.

„Rewelacje” o pożyczce amerykańskiej

Kraków, 20. stycznia.
 (sn) Pojawiające się ostatnio w prasie polskiej wiadomości o bliższych szczegółach co do zagranicznych ofert pożyczkowych są dowodem, że w ogólnym zdenerwowaniu społeczeństwa utraciła prasa już zupełnie głowę. Inaczej bowiem trudno byłoby sobie wytłumaczyć jak można z dobrą wiarą podawać do wiadomości publicznej tak niestworzone brednie, że Polska za 60 milionów dolarów pożyczki od „Bankers Trust” miałaby im zapłacić 630 milionów dolarów! A tak właśnie donoszą „Rzeczpospolita” i „Robotnik” za krakowskim „Il. Kurjerem”, tłumacząc ten rachunek następująco:

Nominalna wysokość pożyczki ma wynosić 100 milionów dolarów, ponieważ jednak kurs waluty ma wynosić 75, zatem otrzymalibyśmy — po potrąceniu odsetek — tylko 72 miliony. Z tego trzeba by spłacić pożyczkę włoską i odszkodowanie dla włoskich dostawców tytoniu, tak, iż pozostałoby nam tylko 60 milionów dolarów. Natomiast „Bankers Trust” tytułem udziału w dochodach monopolu tytoniowego miałby wyciągnąć od nas w ciągu lat 20 około 520 milionów dolarów a łącznie z zyskami na dostawie surowców nawet 630 milionów dolarów.

Wiadomo powszechnie, że wszystkie trzy interesy pożyczkowe zawarte przez rząd Grabskiego, tzn. pożyczka włoska, pożyczka u Dillon i wydzierżawienie monopolu tytoniowego były dla Polski wysoce niekorzystne. Z tego powodu usprawiedliwioną jest pewna podejrzliwość względem rządu, że w chęci wydobyć państwa z matni finansowej gotów byłby zgodzić się na zbyt daleko idące ustępstwa i przyznać zagranicznym kapitalistom zbyt wiele korzyści. Jednakże rzekome warunki „Bankers Trustu” są tak potworne, że trzeba kompletnej ignorancji lub jakichś ukrytych pobudek, by móc imputować już nie tylko rządowi skłonność do ich przyjęcia, ale samemu temu trustowi bankierskiemu czelność stawiania takich żądań. Słusznie wszakże podnosi rząd w swoim komunikacie, że do przyjęcia ewentualnej propozycji pożyczkowej konieczną będzie ustawa sejmowa, tak, iż co najmniej zasadnicze warunki pożyczki będą omawiane jawnie i publicznie. Oczywiście czytelnik choćby nieco uświadomiony w tych kwestiach musi natychmiast poznać się na niedorzeczności tych „informacji”, tem niemniej jednak podawanie ich przez kilka popularnych pism jest objawem nader smutnym i w skutkach swych nader szkodliwym. Wiadomości takie z łatwością wzbudzić mogą w społeczeństwie przekonanie, że sytuacja nasza jest tak rozpaczliwa, że na innych warunkach, jak te bezgranicznie lichwiarskie, pożyczki nie otrzymamy, oraz że rząd nasz chwyla się już ostatnią deską ratunku, przyjmując takie warunki. Nie lepszy będzie oddźwięk takich informacji i nastrojów zagranicą, która choć krytycznie patrzy na nasze położenie ekonomiczne, to jednak nie uważa nas jeszcze za zupełnie bankrutów.

Nie ulega wątpliwości, że te sensacyjne „rewelacje”, które taką burzę wywołały, są wynikiem jakichś spekulacji zakulisowych za-

wne konkurentów „Bankers Trustu”, których narzędziem — nieświadomym, mamy nadzieję — stało się kilka pism polskich. Jeżeli zaś społeczeństwo polskie bezkrytycznie tym „rewelacjom” wierzy, to wytłumaczyć to można tylko jako reakcję na zbyt pochopną przedtem wiarę, że pożyczka jest już zapewniona.

Rzecz inna, że jeśli będziemy spokojnie i obiektywnie oceniać sytuację na podstawie wydanych w tej sprawie komunikatów rządowych, to i tak nie wiele znajdziemy powodów do radości. Faktem przyznany przez rząd jest, że udzielona „Bankers Trustowi” opcja wiąże nas do dnia 8 marca, to znaczy, że do tego czasu nie możemy wdawać się w żadne inne pertraktacje pożyczkowe na podstawie monopolu tytoniowego, podczas gdy „Bankers Trust” żadnych zobowiązań na siebie nie przyjął. Rację ma zapewne p. Młynarski, dowodząc, że opcja taka była konieczną, gdyż bez niej nikt nie chciałby wogóle z nami w sprawie pożyczki pertraktować. Jednakże przed związaniem sobie rąk na okres trzech miesięczny powinien był nasz negocjator pożyczkowy w Ameryce poinformować się choćby ogólnie o warunkach stawianych przez „Bankers Trust” i ocenić, czy są one wogóle do przyjęcia. Jeśli więc twierdzi p. Młynarski obecnie, że o żadnych konkretnych warunkach do tej chwili nie było mowy, to albo chce on je zamileć — albo było to grubym błędem, że nie starał się wprzód upewnić przynajmniej o ogólnych konturach tych warunków. Obecnie bowiem nie pozostaje nam nic innego, jak czekać bezczynnie, aż delegaci „Bankers Trustu” ukończą swe badania, poczem dopiero po powrocie ich do Ameryki otrzymamy — może

— jakieś konkretne propozycje pożyczkowe. Nim pożyczkę tę ostatecznie otrzymamy, upłynę najmnij 3 a zapewne znacznie więcej miesięcy. A tymczasem bezrobocie rośnie, kredyty brak, bankructwa i samobójstwa z nędy się mnożą...

Niema dziś w Polsce różnicy zdań co do tego, że bez pożyczki zagranicznej nie damy sobie rady i że w braku jej wszystkie nasze wewnętrzne reformy skarbowe i gospodarcze, choć niezbędnie konieczne, nie wystarczą jednak, by nam przywrócić zdrowie. Faktem jest również, że widoki nasze na uzyskanie pożyczki u prywatnych kapitalistów czy banków zagranicznych są obecnie minimalne, a jeśli nawet pożyczkę taką uzyskamy, to ani nie będzie ona dość wielką ani dość dogodną dla nas, by mogła spełnić swe zadanie wiania nowej krwi w zamierające tętnice naszego organizmu gospodarczego. Wobec obu tych aksjomatów jedyną logiczną konkluzją, jaką wyciągnąć należy, jest konieczność odwołania się do pomocy międzynarodowej, tak, jak to zrobiły Niemcy, Austria i Węgry. Obawa narażenia przez taki krok na szwank naszego autorytetu państwowego jest nieuzasadniona, bo czyż Niemcy mimo to nie odzyskują w szybkim tempie swego stanowiska mocarstwa? A zresztą kontrola nad zużyciem udzielonej nam pożyczki miałaby jednak dla nas tyle datnich stron, że zrównoważyłyby one w zupełności pewien przykry jej posmak.

Zrozumienie tej konieczności staje się u nas zwolna coraz powszechniejszem. Lepiej byłoby jednak, gdyby doprowadziło ono do właściwych czynów, zanim jeszcze doznamy nowych nieszczęść i rozczarowań.

Rząd niemiecki i proponuje Polsce pożyczkę w zamian za pewne klauzule polityczne?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19 1. (F) W tutejszych kołach politycznych opowiadają, że rząd niemiecki zaproponował rządowi polskiemu pożyczkę w wysokości 200 milionów dolarów, uwarunkowaną pewnymi klauzulami politycznymi.

Przy tej sposobności należy zauważyć, że w

Niemczech daje się odczuwać nadmiar pieniędzy, a to dzięki temu, że Amerykanie lokują masowo swe kapitały w Niemczech. W Niemczech jest obecnie około miljarda dolarów tego kapitału.

Widoki szybkiego zrealizowania pożyczki ameryk. dla Polski

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19 1. (M) Z Nowego Jorku donosi Żat: Z kompetentnych sfer finansowych dowiadujemy się o pomyślnych widokach szybkiego zrealizowania pożyczki dla Polski w Ameryce. Dom bankowy Cohn, Loew et Co.,

oraz bankierzy z Trust Company wyrażają zgodę na subskrypcję pożyczki dla Polski w wysokości 25 do 50 milionów dolarów, która ma być zagwarantowana polskim monopolom tytoniowym.

Badanie działalności banków państwowych

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 1 (F.) Dziś odbyło się posiedzenie rady min., na którym min. skarbu przedłożył wniosek o upoważnienie Najwyższej Izby Kontroli państwa do badania działalności banków państwowych, mianowicie Państwowego Banku Rolnego i Banku Gosp. Krajowego.

Poprawki w budżecie na r. 1926

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 19. 1 (F.) Min. skarbu kończy obecnie prace nad poprawkami budżetu na r. 1926. Poprawki te zostaną przedłożone specjalnej komisji rady min., następną marszałkowi sejmu, który przedłoży je komisji budżetowej.

Ponury obraz gospodarki w armji przedstawił wczoraj pos. Michalski w komisji sejmowej Łańcuch skandalicznych nadużyć! (Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 1 (F) Dziś odbyło się pełne posiedzenie komisji budżetowej pod przewodnictwem pos. Głabińskiego, w którym wzięli udział przedstawiciele Najwyższej Izby Kontroli Państwa, korpusu kontrolatorów i szefostwa administracji M. S. Wojsk.

Pos. Michalski (ZLN) wygłosił dłuższy referat o sprawozdaniu Najwyższej Izby Kontroli państwa, dotyczącem gospodarki min. spraw wojsk.

Za nadużycia - awanse!

Referent zwrócił uwagę na wypadki nadużyć, kolidujących z kodeksem karnym, które narażały skarb państwa na niezliczone straty, a których sprawcy nie zostali pociągnięci do odpowiedzialności. Kilkakrotnie nawet zdarzało się, że winni pozostali na swych dotychczasowych stanowiskach, albo też przeniesiono ich na wyższe stanowiska. Pos. Michalski przedstawia jaskrawe przykłady. Przytacza fakt o trzechkrotnym kupieniu partii żyta przez władze wojskowe u tego samego dostawcy. Interes ten został zawarty przez DOK. 4. Łódź, przez pułk. Niewiadomskiego, którego szefem był intendant Stankiewicz. Pułk. Niewiadomski jest obecnie rzekomo umyślowo chory(!) przebywa w Warszawie i pobiera pełną emeryturę!

Skandal z prok. Ganczarskim

Drugi wypadek zakrawa na skandal jedyny w swoim rodzaju. Dotyczy on DOK 2 Lublin. W Lublinie powstało towarzystwo handlowe Zrzeszenie Fracy, na którego czele stanął prokurator wojskowy Ganczarski. Zrzeszenie zawarło z intendanturą wojskową szereg umów, które notabene nie zostały przez zrzeszenie dotrzymane a narażyły tylko skarb państwa na olbrzymie szkody. A kiedy Korpus Kontrolatorów zażądał pociągnięcia winnych do odpowiedzialności, prokuratura wojskowa w osobie p. Ganczarskiego... nie znalazła podstaw do scignania ich i mimo, że sprawa została poruszona z trybuny sejmowej, prok. Ganczarski, który stał przedtem na czele Zrzeszenia, zamianowany został szefem sądu wojskowego w Łodzi.

635-tys. zł. straty na konserwach

Wypadek trzeci: Min. spraw wojskowych zawarło 20 grudnia 1923 umowę z firmą „Produkt”, wedle której firma ta otrzymała od M. S. Wojsk. zlecenie fabrykacji mięsnych konserw dla wojska. Firma „Produkt” obliczyła cenę jednej puszki na zł. 250, podczas kiedy taka sama firma Hoeflischer i Ska we Lwowie oferowała konserwy po zł. 150. A zatem skarb państwa poniósł stratę wskutek różnicy w cenie, a ponadto z powodu tego, że firma „Produkt” otrzymała zaliczki większe i towaru nie dostarczyła, ponieważ dostarczony przez nią towar nie nadawał się do użytku. Szkoda, jaką skarb państwa poniósł, wynosi 635 tysięcy złotych. Umowa ta została w ten sposób zawarta, że tytułem zaliczki na robociznę firma otrzymała 35 procent, 30 procent zaliczki z tytułu kosztów handlowych i 20 proc. jako zaliczkę na zysk. Kiedy Najwyższa Izba Kontroli państwa wglądała w tę sprawę i dowiedziała się, że firma „Produkt” ma podjąć gotówkę ze skarbu państwa, wydała polecenie niewypłacenia. Mimo to pieniądze wypłacono. Gdy wreszcie N. I. K. P. żądała postępowania karnego, otrzymała z prokuratury wojskowej odpowiedź, że to niepotrzebne, bo na to jest amnestja!

Następnie pos. Michalski omawia gospodarkę 1 pułku szanów, w którym komendant pułku wydał polecenie, aby od dostawców odbierano zboże bez kontrolowania wagi, dostawcy zaś nie musieli żadnego potwierdzenia wagi. Ponadto komendant ten pożyczyl swemu

sąsiadowi ziemianinowi 4 tys. kg. owsa i 3 tys. kg. żyta.

Zwróciłem się — powiada pos. Michalski — do komisji spraw wojskowych o informacje, gdzie mi oznajmiono, że budżet wojskowy na r. 1924 wynosił 690 mil. złotych tj. 44 procent wszystkich wydatków państwowych a w stosunku do dochodów państwowych z podatków i danin publicznych, budżet wojskowy pochłania 60 procent tychże. W Czechosłowacji stosunek ten wynosi 40 procent. W roku ubiegłym budżet min. spraw wojskowych mimo hasła oszczędzania wynosił 750 milionów, a więc powiększony został o 40 milionów w stosunku do r. 1923. Z podatków i danin publicznych ściągnięto 1 miliard 332 miliony, budżet wojskowy pochłoniął zaś 730 milionów.

A z jakimi trudnościami połączone jest ściąganie podatków w Polsce i jak sija płatnicza jest słaba świadczy fakt, że w roku ubiegłym 996 tys. pozycji podatkowych zostało załatwionych drogą egzekucji! Pozycje dochodowe z tytułu kary za zwłokę w płaceniu podat-

ków, które były preliminowane na 10 milionów zł., przyniosły 20 milionów zł. W tym stanie rzeczy nadużycia w administracji wojskowej, które pożerają około 60 procent dochodów, poczytane być muszą ze stanowiska państwowego za największą zbrodnię. Powołane czynniki wojskowe nie dorosły do swego zadania i nie zdołały opanować sytuacji przez usunięcie złodziei i defraudantów. Jeżeli sejm i komisje nie znajdą należytej siły do ucięcia głowy tej hydrze, staną się współwinnymi. Budżet wojskowy musi być znacznie zmniejszony, co najmniej kto wie, czy nie o 50 procent, a droga do tego prowadzi przez usunięcie nadużyć i kradzieży.

W dalszym ciągu pos. Michalski wskazuje na horrendalny system urzędowania w pułkach. Każdy pułk prowadzi 168 ksiąg, które ważą 400 kg., w każdym pułku 1000 wojskowych, blisko 600 jest zajętych w administracji a 400 ćwiczy.

Dzień ćwiczeń jest dla żołnierza dniem radośnym. Podczas kiedy w innych państwach każdy żołnierz ma w roku przeciętnie 300 dni szkolenia, to w Polsce liczba ta wynosi 80 do 120 dni, reszta dni przypada na zajęcia w administracji. W tem jest luka i tedy prowadzi droga do uzdrowienia stosunków w wojsku wości.

Oddział Banku Gosp. Kraj. w Cieszynie padł ofiarą wyrafinowanego oszustwa

Strata wynosi 500 tysięcy złotych.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 1 (F.) Filja Banku Gosp. Krajowego w Cieszynie padła ofiarą oszustwa, które naraziło ten bank na stratę w wysokości 500 tysięcy złotych. Sprawa przedstawia się następująco: Bankowi Polskiemu w Bielsku przedstawiono do wypłaty czek amerykańskiego banku Guaranty Trust Company, zrywany przez filję cieszyńską Banku Gosp. Kraj., który to czek Bank Polski w Bielsku

honorował. Po przesłaniu czeku do inkasa, okazało się, że był to czek fałszywy. Dochodzenie wykazało, że filji Banku Gosp. w Cieszynie skradziono całą książeczkę czeków tego amerykańskiego banku której to kradzieży dokonał Leon Pionka, urzędnik tego banku. Pionka zbiegł w niewiadomym kierunku.

Niebywałe skandale w węgierskim parlamencie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Wiedeń, 19. 1 (D.) Z Budapesztu donoszą: Na dzisiaj przedpołudniem zostało zwołane posiedzenie Zgromadzenia narodowego. Jak było do przewidzenia stronnictwa opozycyjne, a więc socjaliści i demokraci wystąpili bardzo ostro i gwałtownie przeciwko rządowi Bethlena w związku z aferą fałszer-ską.

Hr. Bethlen, który dziś miał zabrać głos w parlamencie, chcąc uniknąć gorszących skandali, zaprosił rano przedstawicieli lewicy na konferencję, która miała na celu załagodzić ostrze opozycji. Konferencja jednak nie dała żadnego rezultatu. Opozycja zapowiedziała premierowi, że stanowisko jej musi być wyrazem do głębi wzburzonej opinii publicznej, to też na żadne ustępstwa nie pójdzie.

Posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 10 przedpołudniem. Przed gmachem parlamentu ustawiono wzmocnione straże wojskowe i policyjne. Napływ publiczności i przedstawicieli prasy zarówno krajowej jak i zagranicznej — niebywały.

O godzinie 12 w południe stanął na trybunie hr. Bethlen. W tej chwili rozlegają się na ławach lewicy okrzyki: precz z fałszerzami! rząd do dymisji! chciecie zatuzsować sprawę! niech tylko agenci francuscy odjadą, a wszystko wróci do dawnego!

Hałas wzrasta się z minuty na minutę. Słów premiera nie słychać. Na każde zdanie mowy odpowiada kilka tysięcy wykrzykników opozycji. Posiedzenie musiano dwukrotnie przerwać.

Charakterystyczne było stanowisko partji rządowych. Posłowie z pod znaku „budzących się Węgrów” siedzieli jak skamieniały, zupełnie nie reagując na obstrukcję lewicy.

W chwili, gdy do Was telefonuję — godzina 10 wieczór — hr. Bethlen usiłuje w dalszym ciągu przemawiać. Przerywania lewicy nie ustają. Parlament przedstawia istne piekło.

Opozycja wniosła dzisiaj 14 interpelacyj do rządu w tej liczbie 13 w sprawie afery fałszerzkiej.

Budżety związków samorządowych

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 19. 1 (F.) Min. spraw wewn. zwróciło się z okólnikiem do wszystkich wojewodów, w którym zwraca uwagę że opóźnienie uchwalenia budżetów przez związki samorządowe, może spowodować ustanowienie komisarzy rządowych wzgl. delegatów rządowych przy magistratach i ewentualne rozwiązanie reprezentacji miejskich. W okólniku tym jest zaznaczone, że chodzi przede wszystkim o miasta liczące powyżej 100 tys. mieszkańców, które nie przedłożyły jeszcze budżetów. Wojewodowie otrzymali polecenie zbadania przyczyn, oraz określenia stanowczego terminu przedłożenia budżetu najdalej do 15 lutego br. Ponadto mają wojewodowie przedłożyć swe wnioski co do ewentualnego rozwiązania rad miejskich, wzgl. ustanowienia delegatów rządowych przy magistratach.

Młynarski nie brał pieniędzy w Banku Pol.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 19. 1 (F.) Bank Polski dementuje wiadomość, jakoby aresztowany w Krakowie Michał Młynarski pobrał w B. P. jakieś pieniądze z tego tytułu, że jest bratem wiceprezesa Banku Polskiego. Wiadomość ta jest niezgodna z prawdą, albowiem p. Młynarski nigdy żadnych pieniędzy z B. P. nie pobierał.

P. Studziński nie będzie wojewodą

Warszawa, 19. 1 PAT. Wiadomości jakie ukazały się w niektórych pismach małopolskich, jakoby zamierzone było przekształcenie prezydium rady ministrów w ten sposób, że stanowisko podsekretarza stanu zostanie zniesione, pozbawione są wszelkich podstaw. Tem samem domysły, jakoby obecny podsekretarz stanu p. Studziński miał być mianowany wojewodą czy to w Krakowie czy we Lwowie, są zupełnie błędne.

Z DNIA

Kto winien?

Prasa żydowska piętnuje w bardzo ostrej formie posłów naszych, którzy, przez swoje — można rzec — wprost gremjalne absentowanie się na piątkowym posiedzeniu Sejmu, mimo woli spowodowali przyjęcie fatalnej, zwłaszcza dla Żydów na kresach ustawy o tzw. obcokrajowcach.

Trzynastu głosami na lewicy można było projekt ustawy odrzucić, lub przynajmniej odesłać z powrotem do komisji, a na ławach żydowskich brakowało ni mniej, ni więcej, jak 24 posłów!

Posel Antoni Kordowski z „Wyzwolenia” wygłosił w ostatniej chwili długą mowę opozycyjną, w której wskazał na dotkliwie krzywdy i oburzające szyskany, jakie kryje w sobie forsowana przez prawicę ustawa o „obcokrajowcach”. Gdyby podobną ustawę miało uchwaląć zagranicą przeciw obcokrajowcom Polakom, wówczas państwo nasze — mówił pos. Kordowski — jak najostrzejby protestowało, gdyż proponowana ustawa zalatuje średnio-wieczem i przypomina żywo pogrzebaną już w Rosji „strefę osiedlenia”.

Posel Kordowski przeciągał swoje przemówienie jak najdłużej i rozglądał się bezradnie po sali sejmowej, czy ławy na lewicy wkońcu rzecież się nie zapelnia.

Ale ławy na lewicy świeciły konsekwentnie pustką, tak, że ustawa wkońcu — przeszła.

Kto temu winien?

Naszem zdaniem, oburza się prasa żydowska trochę niesłusznie na posłów naszych, jako takich. (Nie bronimy przytem specjalnie posłów żydowskich z Małopolski, gdyż sama prasa żydowska z Królestwa lojalnie przyznaje, iż ci posłowie byli w Sejmie obecni, a brakowali właśnie posłowie żydowscy z Królestwa, których sprawa obcokrajowców szczególnie interesuje). Posłowie winni być wprawdzie stale w Sejmie obecni, ale ostatecznie nie są posłowie uczniami szkolnymi, którym się nie wolno absentować. Winę ponosi jedynie tylko prezydium Koła Żydowskiego (nie prezes Dr. Reich osobicie, który brał udział w krytycznym posiedzeniu sejmowym). Prezydium Koła powinno było uwiadomić posłów, listownie, czy nawet telegraficznie, o mającym, względnie mogącym nastąpić głosowaniu i wezwać ich, aby stanowczo byli w Sejmie obecni. W ten sposób postępują stale wszystkie kluby sejmowe.

Zaniedbanie tego środka ostrożności dowodzi, że organizacja Koła Żydowskiego nie jest

sprężystą i nie stoi na wysokości zadania.

Nie można winić posłów, że nie byli w Sejmie obecni, lecz tylko prezydium Koła, że ich nie wezwało. Gdyby ich było wezwało, a oni się nie zjawili, wówczas dopiero możnaby — i należałoby! — pociągnąć posłów do najsurowszej odpowiedzialności i zmusić ich do wy-

Posel M. Frostig.

Z za kulis procesu Steigera

VII.

(Zakończenie)

Jeżeli w poprzednich artykułach twierdziłem, że my, posłowie żydowscy, byliśmy zupełnie bezsilni wobec ostrej ofensywy, prowadzonej przez Lwów w sprawach Steigera, oraz Jaegera i towarzyszy, niesprawiedliwy byłbym w ocenieniu wartości naszych długich i wytrwałych wysiłków. Faktem jest, że nietylko uczyniliśmy wszystko, co było w naszej mocy, ale i to, że dopięliśmy celu.

Nie zapomnijmy, że zaraz na początku sprawy zidentyfikowaliśmy się tak mocno z walką o uwolnienie Steigera, że o mało nie postanowiono dwóch z pośród nas, a mianowicie posła Rosmarina i posła Sommersteina, w stan oskarżenia razem z Jaegerem i towarzyszami. Sędzia Rutka, jego protokolant dr. Piotrowski i ich radca p. Malina już ostrzyli sobie zęby. Nie wiele brakowało, a posadziliby na ławie oskarżonych i posłów żydowskich, jako współników w „spisku” pp. Jaegera i Glasermana. Szukano, śledzono i badano i uważano to za nieszczęście, że nie można było znaleźć najmniejszego śladu „zbrodniczej” działalności posłów.

Spokojni i bez przesady mogę stwierdzić, że nie przeszedł ani jeden dzień i że nie przepuściliśmy żadnej okazji, by nie interwenjować i nie objaśniać osób miarodajnych o wszystkich, co się właściwie działo we Lwowie.

Dr. Rosmarin i Dr. Sommerstein tworzyli rodzaj ściślejszego komitetu, zajmującego się przez cały czas tą sprawą i baczącego, by nic nie zostało zaniedbane. My, pozostali, pomagaliśmy im. Musieli oni starać się, by Steiger miał odpowiednich obrońców i by obrona miała wszystko, co było potrzebne dla jej działalności. Musieli z pomocą nas wszystkich i znanych żydowskich działaczy społecznych troszczyć się o to, by koszty długotrwałego procesu zostały pokryte, bo uboga rodzina Steigera nie mogła temu, rzecz prosta, podoląć.

Lecz główną naszą pracą w ostatnich miesiącach była działalność wyjaśniająca. Kiedy Koło Żydowskie zawarło z rządem Grabskiego

ciągnięcia wszelkich konsekwencji za swe zaniedbanie i zlekceważenie najważniejszych obowiązków poselskich.

Prezydium Koła Żydowskiego musi wszystko uczynić, aby na przyszłość skandal, który miał miejsce w ubiegły piątek, więcej się nie powtórzył!

W. B.

znana ugodę polsko-żydowską, jednym z punktów ugodowych była sprawa Steigera. Myślimy żądali, a rząd polski wyraził gotowość jak najprędszego „zlikwidowania sprawy Steigera”. Obie strony rozumiały przez to, że proces Steigera odbędzie się jak najprędzej i że rząd nie dopuści do żadnych nielegalnych kroków, lub rozporządzeń w tej sprawie.

Ileć mieliśmy po temu sposobność, objaśnialiśmy w sejmie i senacie przywódców polskiego społeczeństwa i opinii publicznej, jaki to skandal ma miejsce we Lwowie w związku z procesem Steigera. Dzięki naszej pracy objaśniającej, wszystkie bez wyjątku stronnictwa polskie w Sejmie uważały aferę Steigera za pewnego rodzaju klęskę, której należy jak najprędzej kres położyć. W Sejmie byli przekonani, że Steiger jest niewinny, i że cała sprawa jest głupim oskarżeniem, wymysłem przez pewnych urzędników lwowskich, by uratować samych siebie. Wstydzono się, że sprawa trwa tak długo.

Ileć zresztą nadarzyła się sposobność, przemawialiśmy w tej sprawie i z trybuny sejmowej. Na żądanie obrony postanowiliśmy interpelacji nie wnosić, lecz czekać z tem do ukończenia procesu. Lecz w naszych przemówieniach sejmowych występowaliśmy jasno i wyraźnie. W mej wielkiej mowie budżetowej, w obecności premiera Grabskiego i ministra sprawiedliwości Zychlińskiego, omawiałem całą skandaliczną sprawę Steigera, a około trzystu posłów, przysłuchujących się mej mowie przez swe milczenie, a nawet okrzyki przyzwało mi słusność. Mówił o tem również i poseł Sommerstein i obaj żądaliśmy otwarcie, by pp. Malina, Rutka, Piotrowski, Łukomski i Kajdan zostali za czyny swe pociągnięci do odpowiedzialności. A wszystko to wytworzyło atmosferę wcale nie niepomyślną dla wyniku sprawy Steigera.

Na początku września został wreszcie opracowany i doręczony akt oskarżenia przeciwko Steigerowi. Ale jeszcze usiłowano odwiec pro-

SZ. L. CITRON

GALERJA PRZECHRZTOW

57) Nikander Wasylewicz Susman.

Bez grosza w kieszeni puscił się Susman w drogę. Postanowił skierować się do Żytomierza, by tam wstąpić do szkoły rabinackiej. W owym czasie nie było jeszcze połączenia kolejowego między Wilnem a Żytomierzem. Całą więc drogę przebył Susman pieszo, wędrując od miasta do miasta. Musiał się zatrzymywać w każdej wiosce w każdym miasteczku, by zebrać trochę grosza na dalszą drogę, dlatego trwała podróż Susmana, albo lepiej powiedziawszy chód jego z Wilna do Żytomierza około 10 tygodni.

Gdy przybył do Żytomierza, Susman zaraz z drogi wstąpił do beth-hamidraszu. Było to w piękne letnie popołudnie. W beth hamidraszu siedziało kilku młodych ludzi i czytało się tylko jeden czytał gazetę. Susman usiadł koło tego młodego człowieka i zaczął się go rozpytywać o stosunki panujące w Żytomierskiej szkole rabinackiej. Młody ten człowiek, który był gorącym ortodoksem, poruszał przeciw szkole i nauczycielom, którzy żydowskie dzieci przygotowują do chrztu, a żydostwo całe chętnie by spalili na stosie.

Powiedział przytem: Nie lepszą od Żytomierskiej jest szkoła wileńska. O niej też ładne krążą historyjki. Ot weźcie „Magida”, którego trzymam właśnie w ręku i przeczytajcie, jak młoda kobieta szuka męża, który ją porzucił i następnie przesłał jej niesprawiedliwy rozwód. A gdy jej ojciec złapał go we wileńskiej szkole rabinackiej i chciał przygo-

towującego się do chrztu, zmusić, by w sposób prawidłowy rozwiódł się ze żoną gagatek znaki, porzuciwszy na zawsze żonę.

Usłyszawszy te słowa, odczuł Susman ból w sercu. Natychmiast zrozumiał, że nie o nikim innym, tylko o nim jest mowa. Wziął gazetę do ręki i przekonał się, że rzeczywiście tak jest. Ciężko mu się zrobiło w oczach, gdy stwierdził, że jego żona podaje w zawiadomieniu dokładny opis jego osoby. Uciekł z beth-hamidraszu. Obawiał się pozostać w Żytomierzu, dlatego ukrywał się. Starał się zarobić kilka rubli i natychmiast wybrał się w dalszą drogę. Rozważył swe położenie i postanowił udać się do miejscowości, oddalonej od żydowskiego centrum, gdzie by mógł spokojnie oddawać się nauce. Wybrał Petersburg i w tym kierunku skierował swe kroki.

2.

Tygodnie i miesiące Susman strawił w drodze. Ta wiończa bardzo go męczyła. Za sześć miesięcy doszedł do Dynaburga (dziś Dźwińska) prawie bez życia. Obłocopy, zarosnięty, wyglądał jak długi człowiek.

„Teraz ani djabeł mnie nie pozna wedle przez żonę moją podanych znamion” — tak się pocieszał i zdecydował się pozostać w Dynaburgu. Gdy wypoczął nieco po podróży, wstąpił, jak to było jego zwyczajem, do beth-hamidraszu. Tam szukał i rzeczywiście znalazł sposobność, by wdać się w rozmowę na temat Tory i okazał taką przenikliwą erudycję we wszystkich dziedzinach nauki, że wszystkim uczonym w piśmie świętym zaimponował. Nie pozwolono mu odtąd odejść z bethamidraszu, a kilku bogatych Żydów postanowiło go utrzymywać, by się mógł spokojnie poświęcić nauce.

Ta jednakowoż nauka nie przypadła już więcej do smaku Susmanowi. Widział w niej tylko chwilowy środek, prowadzący do celu, a w myśli trwał przy swym zamiarze wyjazdu do Petersburga. Chciał tylko przyjść nieco do siebie zabrać trochę pieniędzy, by przy pierwszej lepszej sposobności pójść się w dalszą drogę. Wyszukał więc sobie kilku młodych ludzi już zaręczonych, których przez kilka godzin dziennie uczył za pewne omówione honorarium. Ale po krótkim już czasie obudził się w Susmanie „maskil”, zaczął znowu tęsknić za chwilową przerwaną nauką, za swobodniejszym środowiskiem za wiedzą, za literaturą... Nie długo się namyslał i wkrótce zawarł znajomość z tamtejszymi maskilami.

Słyneli w owym czasie w Dźwińsku dwaj maskile: znany uczony i matematyk autor kilku naukowych dzieł Cwi Hakohen Rabinowicz i Ruben Welter. Pisujący od czasu do czasu do czasopisma „Hamaqid” artykuły pod pseudonimem „ner”, będący w owym czasie nauczycielem w bardzo znanej i bogatej rodzinie Friedlandów. Tym oto dwóm maskilom Susman się przedstawił nie osobiście, lecz zapomocą listów, które im wręczył osobiście. Te listy pisały bardzo pięknym i kwiecistym stylem hebrajskim, przypominającym nieco Mapa, wywołały w obu maskilach prawie że zdumienie. Nadzwyczaj serdecznie przyjął go Rabinowicz, który rozmawiając się z nim, poznał natychmiast, że ma przed sobą bardzo zdolnego człowieka. Susman często przychodził do Rabinowicza, przesiadywał u niego godzinami i brał sobie od niego książki do siebie do domu. Uniknął rozmowy z Rabinowiczem o przyszłych swych planach.

Ciąg dalszy nastąpi.

ces i tylko dzięki staraniom posłów Rosmarina, Sommersteina i dr. Reicha u ministra sprawiedliwości udało się rozpocząć proces o morderstwo wcześniej, niż to było projektowane we Lwowie. Żądaliśmy również od ministra sprawiedliwości, by nie pozwolił na urzeczywistnienie planu Smiarowskiego, aby specjalna ława przysięgłych została mianowana do tego procesu. Natoż nie udało nam się przeprowadzić tego. Z listy sędziów przysięgłych wylosowanych wtedy, gdy miał się rozpocząć proces Steigera, prokurator nie mógł wykreślić przysięgłych żydowskich. Przrzeczono to nam w Warszawie, ale we Lwowie prokurator na początku rozprawy sądowej protestował przeciwko Żydom, którzy mieli być sędziami przysięgłymi w procesie Steigera, tak że tylko jeden Żyd, p. Acht, został zatwierdzony, jako zastępca przysięgły i nie funkcjonował, jako sędzia. Wszyscy pozostali Żydzi zostali skreśleni.

W krótkości chcę tu tylko przypomnieć sprawę Olszańską. Gdy w roku 1925 bawiłem przez kilka dni w Berlinie, opowiadał mi już wtedy p. Mojżesz Waldman, że w Berlinie znajduje się młody student ukraiński, który rzucił bombę na prezydenta państwa we Lwowie. Z opowiadania p. Waldmana zrozumiałem, że Ukraińcy nie chcą, by się przyznał do zamachu i oczekują tego, co się dalej stanie ze Steigerem. Byliśmy wtedy we Lwowie pod wrażeniem oświadczenia Mykietyna, że prawdziwym sprawcą zamachu jest Pańczyszyn, a jeszcze poprzednio słyszeliśmy plotkę, że we Wiedniu znajduje się jakiś rewolucjonista ukraiński, który miał rzekomo rzucić bombę. Chociaż p. Waldman nie wymienił mi wtedy nazwiska Olszańskiego, jednakże zawiadomiłem o tem moich kolegów natychmiast po moim powrocie do Lwowa.

Później zainteresowaliśmy się tą sprawą i przez przyjaciół naszych usiłowaliśmy wydobyć na jaw całą prawdę, udało się to wtedy, gdyśmy spostrzegli, że oskarżenie Mykietyna, przeciwko Pańczyszynowi nie ma pewnej podstawy. Sprawy tej nie spuściliśmy z oka do ostatniej chwili, a jeden z nas umyślnie nawet pojechał do Berlina, by się przekonać, jak sprawa właściwie stoi. Dopiero, gdy wojskowa organizacja ukraińska kazała się Olszańskiemu przyznać i raz jeszcze opisać dokładnie przed policją berlińską całą scenę zamachu do piero wtedy zrozumieliśmy, że sprawa Olszańskiego jest już dostatecznie wyjaśniona.

Przez te tygodnie ciągnął się proces Steigera, a obrońcy spełnili swą powinność, ale i myśmy tymczasem nie odpoczywaliśmy. Gdy zaważono w Sejmie, że prasa zagraniczna zajmuję się tak wyczerpująco procesem i że tylko o tem rozmawiają w Anglii, Francji i Ameryce, przypomniawszy sobie o tej sprawie i polska „Liga obrony praw człowieka”.

P. Posner, senator socjalistyczny, mniemał że liga winna była zająć stanowisko w tej sprawie i poradził nam zwrócić się do posła Smiarowskiego, jednego z przywódców Ligi i byłego polskiego ministra sprawiedliwości, by jako adwokat podjął się obrony Steigera. P. Posner nie mógł wtedy nawet przybyć na posiedzenie Ligi obrony praw człowieka, zwołał umyślnie w tym celu. Ale zainteresowali się tą sprawą posłowie Niedziałkowski i Thugut, i wtedy właśnie p. Smiarowski wystąpił w imieniu Ligi jako obrońca Steigera. W każdym razie należy skonstatować, że PPS i Klub pracy były jedynymi stronnictwami w Sejmie, które zaangażowały się razem z nami czynnie w sprawę Steigera, wtedy, kiedy proces miał się już ku końcowi.

Losy Steigera spoczywały wtedy w rękach sędziów przysięgłych, na których nikt, rozumie się, nie mógł mieć wpływu oprócz sali sądowej. Za obowiązek nasz uważaliśmy wtedy tylko pomagać, o ile to było potrzebne i dalej prowadzić ofensywę przeciwko winnym tego skandalu. Gdy tylko Sejm został zwołany roz poczliśmy tę pracę, niestety dotychczas bez żadnego rezultatu.

Po mojej mowie budżetowej byłem u premiera Głębockiego, w toku rozmowy nakreśliłem mu cały obraz okropnych stosunków we Lwo-

wie, i żądałem, by winni zostali ukarani.

P. Grabski się usprawiedliwiał: „Kiedy ja sam — mówił — chcę w interesie rządu dopiąć czegoś w ministerjum sprawiedliwości, nie mogę tego dokonać, bo tam zaslaniają się zaraz „niezależnością sądu”. Lecz obiecał mi jeszcze tego samego dnia pomówić z ministrem sprawiedliwości, czy nie jest rzeczą możliwą natychmiast usunąć głównego winnego.

Nazajutrz rozmawiałem z ministrem sprawiedliwości Zychlińskim. Wiedział już o mej rozmowie z premierem Grabskim i wciąż zapewniał, że chciałby coś uczynić, bo sam jest przekonany, że we Lwowie zaszedł wielki skandal, ale nie może, bo musi czekać dopóki proces się nie skończy. Obaj, zarówno premier Grabski, jak minister Zychliński byli pewni, że Steiger zostanie uwolniony i wciąż prosili, byśmy czekali aż do ukończenia procesu. By-

ło rzeczą jasną. Obawiali się stronnictw endekich, które zajęły stanowisko protektorów „bohaterów” lwowskich przeciwko posłom żydowskim.

Steiger został uwolniony. Zwyciężyła prawda i sprawiedliwość. Ciemne moce antysemityzmu nie mogły powstrzymać tego zwycięstwa, bo przeciwko nim przez szesnaście miesięcy walczyli całym wpływem i wytrwałością wybrani przedstawiciele ludności żydowskiej, którzy dzień po dniu odpierali wszystkie ataki antysemickie.

Nie mówię tego, by się chwalić. My, żydowscy posłowie i senatorowie spełniliśmy tu tylko nasz obowiązek. Praca zresztą nie jest jeszcze skończona. Nie będzie skończona dopóty, dopóki winni rzucania oszczerstych niebezpiecznych oskarżeń na społeczeństwo żydowskie nie zostaną należycie ukarani.

Przeciw chaosowi i bezplanowości

Już niejednokrotnie mieliśmy sposobność wskazywać, że nasze gospodarce i zawodowe instytucje i towarzystwa nie bardzo orientują się w obecnej sytuacji gospodarczej żydostwa polskiego i nie wykazują opartej na zdrowych zasadach inicjatywy w kierunku polepszenia położenia. Jako przykład powyższego twierdzenia może nam służyć prawdziwa psychoza wysyłania do Ameryki delegacji, jakie ogarnęła ostatnio niemal wszystkie nasze organizacje samopomocowe i gospodarcze. Sam fakt w sobie jest zupełnie zrozumiały. Sytuacja gospodarcza Żydów w Polsce jest tego rodzaju, że tylko pomoc z zewnątrz może przynieść przy najmniej częściową ulgę. Żydostwo polskie jest zupełnie wyczerpane. Nędza — w tej lub innej formie — staje się już zwykłym zjawiskiem wśród najszerszych mas ludności żydowskiej. Czy wobec takiego stanu rzeczy można się dziwić, że różne stowarzyszenia kupieckie czy rzemieślnicze, związki bezrobotnych i stowarzyszenia akademickie wołają o doraźną pomoc? A że wołanie ich nie znajduje już echa wśród żydostwa polskiego, zwracają się do Żydów amerykańskich w tej nadziei, że stamtąd nadejdzie ratunek. Trudno przewi-

dzieć, czy usiłowania znacznej ilości delegacji, udających się do Ameryki po fundusze, a reprezentujących szereg instytucji politycznych, gospodarczych i kulturalnych zostaną uwieńczone pomyślnym skutkiem. Na jedno jednakowoż zjawisko warto już obecnie zwrócić uwagę: na zupełną bezplanowość akcji! Zwraca na to uwagę „Hajnt” piszą, że akcja amerykańska przyniesie korzyść, jeśli

przedewszystkiem wszyscy, chcący wysłać delegacje dojdą do pewnego porozumienia między sobą, a po drugie — i to jest rzeczą zasadniczą, — jeśli się już tutaj w Polsce przed wyjazdem uzna, że nie wszystko i nie wszyscy mogą polegać na 15-milionowej akcji dla Europy wschodniej, lecz zawczasu należy starać się także i o inne źródła i inne możliwości...”

Dotąd niestety nie słyhać było o jakimkolwiek porozumieniu się poszczególnych instytucji, wysyłających swe delegacje do Ameryki. A przecież nie ulega wątpliwości, że bezplanowe wysyłanie delegacji jest zupełnie bezcelowe, wprowadza dezorientację w społeczeństwo żydowskie u nas i w Ameryce i szkodzi zainteresowanym instytucjom.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI.

— PANTOMINA BALETOWA W BAGATELI. Próby z pantominy baletowej, pt. „Dziewczyna z za pałkami”, w układzie i z muzyką Juliusza Szrevera oraz prologiem J. Migowej, dobiegają końca. W wykonaniu bierze udział 120 osób. Główne role kreują specjalnie spowadzeni tancerze. Ponadto w przedstawieniu bierze udział szkoła baletowa Niny Dolifskiej, artyści Zrzeszenia i chór Towarzystwa Oratoryjnego.

— ZAPOWIEDZ KONCERTU ERIKI MORINI podzielała niemal jak sensacja w Krakowie. Bo też sensacyjną jest zagadkowa gra tej artystki. Najgłębsze uduchowienie interpretacji i olśniewająca technika wirtuozowska jednoczą się tutaj w sposób niebywały. Owo niesamowite, demoniczne wrażenie, które wywołała gra Eriki Morini zaraz po pierwszym występie w Krakowie żyje jeszcze jako niezatarte wspomnienie. Program koncertu odpowiada znakomicie artystycznej indywidualności. E. Morini: romantyczny czar muzyki L. Spohra, zmysłowe piękno symfonii hiszpańskiej E. Lalo, szatańskie trudności warjacji Tartinięgo i fantazji Sarasatego, a przytem wdzięk minjatur Beethovena, Händla, Czajkowskiego. Koncert więc piątkowy będzie artystycznym wydarzeniem sezonu.

REPERTUARY TEATRÓW KRAKOWSKICH

TEATR MIEJSKI IM. J. SŁOWACKIEGO

Środa: „Kobieta”.

Czwartek: pop. „Trójka hultajska” (szkolne); wiecór „Don Juan”.

„BAGATELA”.

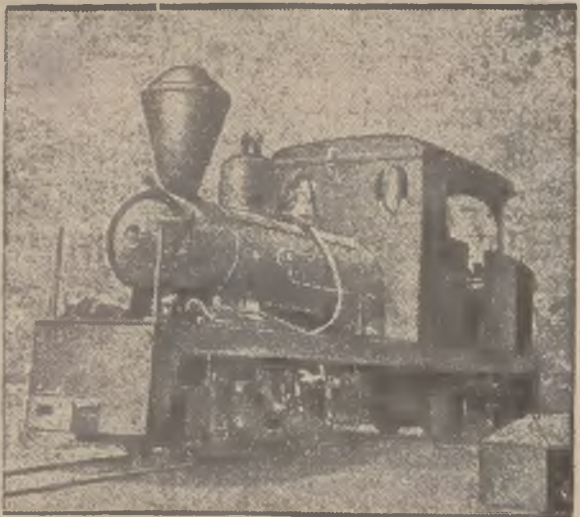
Środa: „Pan naczelnik, to ja”.

OPERETKA

Środa: „Tylko dla dorosłych”.

Czwartek: „Dziewczę w koszule”.

Lokomotywa dla plantacji

Rycina nasza przedstawia lokomotywę będącą okazem najnowszej techniki. Typ ten przeznaczony jest dla kolei polnych, leśnych i plantacyjnych, a odznacza się tem, że szyny nie wymagają żadnej podbudowy, lecz mogą być układane wprost na gruncie. Szczególną wziętością cieszy się lokomotywa ta w plantacjach cukru w Ameryce, gdzie pociągów po pędzanych tą lokomotywą używają przy żniwach.

REPERTUAR KIN KRAKOWSKICH

NOWOŚCI: „Usta kochanki”.

WANDA: „Lukusowe kobiety”.

SZTUKA: „Mały lord”.

REDUTA: „Człowiek o dwu twarzach”.

UCIECHA: „Grzechy kawalerskie”.

PROMIEN: „Fjort cesarskie”.

Rozpowszechniajcie Nowy Dziennik

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Konferencja Chamberlaina z Briandem

Odroczenie konferencji rozbrojeniowej.

W swej drodze powrotnej z Rapallo zatrzyma się Chamberlain w Paryżu, a konferencji jego z Briandem przypisują w kręgach dyplomatycznych bardzo wielkie znaczenie. Przedmiotem tej konferencji są: kwestja rozbrojenia, stosunek do Rosji sowieckiej i do ważnych problemów na Wschodzie, z wyjątkiem sprawy Mossulu. Najprawdopodobniej poruszą tak samo obaj mężowie stanu chwytliwą politykę Mussoliniego, gdyż wobec zabarwienia faszyzmu i imperialistycznych dążeń Mussoliniego, porozumienie między Anglią a Francją, celem zachowania pokoju uważają, w londyńskich kręgach miarodajnych za bardzo wskazane. Anglii zależy również na tem, by Rosja na konferencji rozbrojeniowej nie wygrywała Francji przeciwko niej. Wreszcie chodzi Chamberlainowi w wysokim stopniu o to, by usunąć przeszkody, jakie Niemcy stawiają w sprawie wstąpienia ich do Ligi narodów. Niemcy są bowiem niezadowolone z powodu ustalenia zbyt wysokiego, zdaniem ich, kontyngentu wojsk okupacyjnych w Nadrenji i dlatego zwlekają z wnioskiem o przyjęcie ich do Ligi narodów.

Konferencja rozbrojeniowa będzie najprawdopodobniej odroczone, chociaż dotychczas nie wpłynął żaden wniosek w tym kierunku. Odroczenie to wyjdzie, jak przypuszczają ze strony włoskiej, a motywują je względami technicznej ścisłości natury. Prace przygotowawcze nie są bowiem jeszcze wcale ukończone, wiele rządów nie odpowiedziało dotychczas na zaproszenie do wzięcia udziału w konferencji. Wszystkie te jednak motywy wysuwają się tylko po to, by umożliwić Rosji udział w konferencji i dać jej w ten sposób czas do uregulowania swego sporu ze Szwajcarią wynikłego z swego czasu na tle zamordowania Worowskiego.

Plebiscyt czy trybunał rozjemczy?

Odszkodowanie dla byłych niemieckich książąt panujących.

Sprawa odszkodowania dla byłych książąt panujących w Niemczech, zawierająca tyle sensacyjnych i ideę monarchizmu mocno kompromitujących momentów, teraz znowu się zaostrzyła. Egzekutywa partji socjalno-demokratycznej uchwalila wystąpić z żądaniem plebiscytu ludowego w tej sprawie. Inicjatywa ta socjalnej demokracji nie jest bardzo na rękę partjom mieszczańskim, które uzgodniły swe stanowisko i wysunęły żądanie zorganizowania osobnego trybunału rozjemczego przy najwyższym trybunale Rzeszy. Trybunał ten składać się ma ze sędziów zawodowych i z najwyższych urzędników administracyjnych, a w swych rozstrzygnięciach ma się kierować jedynie prawem. Socjalna demokracja uważa to rozwiązanie za kompromisowe i dla tego postanowiła skorzystać z tej sprawy, by zainteresować jaknajszersze warstwy ludowe. Będzie to bardzo ciekawa próba sił, gdyż przeciwko plebiscytowi poważnych i zasadniczych argumentów wytoczyć nie można.

Pod protektorem JWP. Prezydenta Izby Handlowej i Przemysłowej T. KPSSTEINA odbędzie się w sobotę, dnia 30 stycznia b. r. o godzinie 9:30 wieczór, w sali Tow. Lekarskiego przy ul. Radziwiłłowskiej L. 4

ZABAWA TANECZNA

połączona z Wielką Loterią Fantową
urozmaicona częścią koncertową i humorystyczną przy
udziale pp. Reni Steiglerówny i Leona Steiglera.
Dochoń przeznaczony dla bezrobotnych podróźniących.

Stow. Żyd. St. U. J. „Ognisko”

(dawnej Tow. Rygorystów)
zjedzie w sobotę 23. bm w Salach Tow. Lekarskiego

DANCING

Wtedy którym przez przeoczenie zaproszeń nie wysłano
oprasza Komitet o odebranie tamże w lokalu „Ogniska”.
Zielona 7. od godziny 7—9 wieczór.
Początek o godz. 9:30 wieczór.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY.

Komisje do regulowania cen przetworów
zbożowych, mięsa i przetworów mięsnych

Ostatnio opracowane rozporządzenie Rady Ministrów o „regulowaniu cen przetworów żywności chlebowych, mięsa i jego przetworów” oparte zostało na art. 1 p. c. ustawy z dnia 29 grudnia 1925 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. Ust. R. P. Nr. 1/1926, poz. 2).

W szczególności, w myśl tego rozporządzenia, ceny na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec oraz wyroby masarskie będą ustalane na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany przez zarządy gmin miejskich i tych gmin wiejskich które uprzednio uzyskują na to zgodę Wojewódów po wysłuchaniu opinii miejscowej komisji do badania cen; zarząd gminy będzie obowiązany powziąć decyzję co do potrzeby wyznaczenia cen na wniosek miejscowych korporacji, zrzeszeń i organizacji społecznych.

Komisje do badania cen będzie powoływał kierownik zarządu gminy; składać się one będą z 6-ciu osób, z których 3 reprezentować będą rolnictwo, przemysł spożywczy i handel, 3 zaś spożywców w osobach przedstawicieli związków pracowniczych i spółdzielni spożywców. Członków komisji delegują, na wezwanie kierownika zarządu gminy wiejskiej, lub miejskiej, właściwe związki i zrzeszenia, przy czym jednocześnie wyznaczają zastępców. Gdzie związków (zrzeszeń) brak, członków komisji powoła zarząd gminy z pośród osób nieposiadających. Tenże zarząd gminy powoła je członków komisji w razie niedelegowania ich we wskazanym terminie przez właściwe związki i zrzeszenia.

Kompetencje komisji do badania cen obejmują:

- 1) opinjowanie o cenach na mąkę, pieczywo, mięso, słoninę, smalec oraz wyroby masarskie na zasadzie kosztów produkcji i gospodarczo usprawiedliwionych kosztów wymiany;
- 2) sprawdzanie kalkulacji cen, składanych komisjom przez wytwórców i kupców;

3) wydawanie opinii na żądanie sądów, władz administracyjnych i instytucji publicznych.

Posiedzenia komisji do badania cen zwołać będzie w miarę potrzeby, lub na żądanie 3-ch członków komisji, kierownik zarządu gminy, względnie jego zastępca, którzy przewodniczą komisji, jednakże nie biorą udziału w głosowaniu. Uchwała może zapasć jedynie większością głosów. Do ważności uchwały potrzebna jest obecność co najmniej 2-ch członków. W razie potrzeby komisja może wezwać rzeczoznawców z pośród osób nieposiadających.

Wyznaczone ceny kierownik zarządu gminy podaje do publicznej wiadomości najpóźniej w ciągu 24 godzin, przyjętym w danej miejscowości zwyczajem. Dzień i sposób ogłoszenia wyznaczonych cen odnotowywa kierownik zarządu gminy, względnie jego zastępca, na protokół uchwały komisji. Odpis protokołu będzie przesłany do władzy nadzorczej gminy.

Fonadto rozporządzenie określa zakres działania władzy nadzorczej dotyczącej gminy, która będzie miała prawo:

- 1) polecić organowi, sprawującemu zarząd gminy, wyznaczenie cen, lub powziąć decyzję co do potrzeby tego wyznaczenia;
- 2) uchylić decyzję organu, sprawującego zarząd gminy, lub komisji;
- 3) rozwiązać komisję z równoczesnym poleceniem bezzwłocznego powołania nowej komisji w innym składzie członków.

W końcu rozporządzenie powołuje się na same karne, przewidziane w art. 3, 4 i 5 ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku z zaznaczeniem, że władze administracyjne I-ej instancji, przed wydaniem orzeczeń karnych, powinny w każdej sprawie wysłuchać opinii komisji do badania cen.

Rozporządzenie to obowiązywać będzie od dnia ogłoszenia go w „Dz. Ust. R. P.”.

Jak się odbywa częściowe uiszczanie sumy
weksla: za pośrednictwem poczty?

Stosownie do postanowień art. 38 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 24 listopada 1924 r. o prawie wekslowym („Dz. Ust. R. P.” Nr. 100, poz. 926) może dłużnik uiszczać także częściową sumę weksla. Urzędowi pocztowemu zaś, jako nieuprawnionym do sporządzania protestów wekslowych, nie wolno przyjmować od dłużników częściowej zapłaty weksli — obowiązane są one ściągać tylko pełne kwoty; gdyby dłużnik nie chciał zapłacić pełnej kwoty zlecenia, urząd pocztowy obowiązany jest oddać weksel notariuszowi do protestu.

W tym wypadku notariusz przyjmuje od dłużnika zapłatę częściową, notuje jej uiszczenie na wekslu, a na pozostałą niezapłaconą część sumy wekslowej sporządza protest z powodu niezapłacenia, zaznaczając w nim wysokość uiszczoną częściowej sumy weksla.

Po otrzymaniu od notariusza częściowej sumy weksla oraz weksla z protestem na pozostałą, niezapłaconą część sumy wekslowej, urząd pocztowy przesyła nadawcy listu zleceniowego kwotę częściowej zapłaty przekazem pocztowym, względnie blankietem nadawczym PKO, jak również sam weksel zaprotestowany przez notariusza.

Z kwoty częściowej zapłaty potrąca urząd pocztowy następujące należności:

- a) uiszczoną notariuszowi należność — notarialną za protest i ściągnięcie częściowej sumy weksla;
- b) opłatę pocztową za doręczenie notariuszowi weksla do protestu oraz odbiór od niego weksla zaprotestowanego i częściowej sumy weksla w łącznej kwocie zł. 1'50;
- c) opłatę pocztową za przesłanie weksla za

protestowanego nadawcy listu zleceniowego, jak za list polecony równej wagi;

d) pocztową opłatę przekazową w zależności od wysokości przekazywanej kwoty.

Powyższe potrącenia urząd pocztowy obowiązany jest wyszczególnić na odcinku przekazu, doręczanym nadawcy listu zleceniowego, względnie na czystej stronie blankietu nadawczego PKO. (dowód wpłaty), oraz odnotować, że dłużnik zapłacił tylko część sumy weksla.

Nowa serja biletów skarbowych

Z dniem 15-tym stycznia wypuszczono Serję IX biletów skarbowych w odcinkach po 10,000 i 1,000 zł. z terminem płatności w dniu 15 kwietnia 1926 na ogólną sumę 25 milionów zł.

Bilety te są oprocentowane w stosunku 8 od sta, przy czym odsetki płatne są z góry przez potrącenie od wartości imiennej biletów.

Serja IX biletów skarbowych będzie wykupywana od dnia 15 kwietnia 1926 do dnia 15 października 1926 przez Centralną Kasę Państwową, oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz inne instytucje publiczne i prywatne, upoważnione przez Ministra Skarbu poczynając zaś od dnia 16-go października 1926 do dnia 15 kwietnia 1930 jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

Zapewnienie p. Zdzichowskiego, złożone w pierwszych dniach jego urzędowania, że nie skorzysta z prawa emisji nowej serji biletów skarbowych, okazało się niemożliwym.

Zachodzi tylko pytanie, kto te bilety będzie kupował przy obecnym wyczerpaniu rynku pieniężnego i czy Min. Skarbu nie ucieknie się do całkiem fałszywego sposobu propagowania tych biletów przez dopuszczenie ich do lombardu w Banku Polskim? Ryzyko to przecież w istocie ukryta i pośrednia pożyczka Banku dla Skarbu państwa.

Odebrane i nie odebrane premje „dolarówki“

Do końca ubiegłego roku następujące osoby i instytucje wygrały większe premje 5 proc. pożyczki dolarowej 1924 r.

Po 8000 dol. Bank dla elektryzacji Polski (Warsz.) W. Langiewicz (Warszawa), P. K. O. (Warszawa), E. Dargusz (Warszawa) i J. Migurski. (Warszawa).

Po 3000 dol.: K. Pilszak (Warszawa), D. Diamant (Zawiercie), Tow. Akc. Szczerbiński (Warszawa).

Nieodebrane do d. 2 bm. wylosowane premje 5 proc. pożyczki dolarowej:

3000 dol.: Nr. 101050.

Po 1000 dol. n-ry następujące: 86278, 89134, 273371, 429490.

Po 100 dol.: n-ry 1340, 14637, 59830, 59931, 64265, 100382, 105039, 112978, 115627, 172252, 187486, 235418, 261800, 270039, 293494, 312803, 341231, 391428, 402678, 404161, 436827, 469724, 511456, 537320, 594400, 605086, 694852, 749600, 779470, 807418, 903975, 937149, 941831.

FINANSE

BILANS BANKU POLSKIEGO dnia 10 stycznia 1926 r. wykazuje: wzrost zapasu złota o 44 tys. zł., zwiększenie zapasu walut i dewiz o 2,4 milj. zł. netto.

Portfel wekslowy zmniejszył się o 1,2 milj. zł. do 288,1 milj. zł.

Zmniejszyły się o 2,1 milj. zł. zaliczki reportowe oraz zobowiązania walutowe i reportowe o zł. 101 tys.

Obieg biletów bankowych zmniejszył się o 16 milj. zł. przyjęty natomiast do zapasu Banku stan monet srebrnych i bilonu wyraża się sumą 515 tys. złotych.

Inne pozycje nie wykazują większych zmian.

Stosunek procentowy pokrycia kruszczowego wynosił przeszło 40 proc.

PODATKI

OPLATY STEMFLOWE OD PODAŃ O ULGI PODATKOWE. Z powodu podnoszonych często wątpliwości Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że podania o odroczenie, rozłożenie na raty i częściowe lub całkowite umorzenie zaległego podatku przemysłowego, jako też podania o zmniejszenie podatku dochodowego podlegają zasadniczo opłacie stempłowej w wys. 2 zł.

Zaznaczyć jednak należy, że wedle § 7 p. 5 przepisów o opłatach stempłowych od podań i świadectw urzędowych z dn. 24. IV. 1924 r. („Dz. Ust. R. P.” N r. 44, poz. 298) urząd załatwiający podanie, może odstąpić od żądania powyższej opłaty, jeśli do podania dołączono świadectwo ubóstwa, a urząd uzna to świadectwo za dostateczne.

PRZEMYSŁ

SPRZEDAŻ BERLINSKICH ZAKŁADÓW SAMOCHODOWYCH AGA KONSORCJUM FRANCUSKIEMU. Onegdaj toczyły się rokowania w sprawie sprzedaży Zakładów samochodowych AGA konsorcjum francuskiemu, które zakupić zamierza teren fabryczny i samą fabrykę, natomiast nie myśli przejąć zapasu materiału i gotowych fabrykatów.

ZNIZKA CEN SAMOCHODÓW W AMERYCE. „Times” donosi z New Jorku, że fabryki samochodowe w Ameryce zamierzają tak obniżyć ceny fabrykatów, że obawiać się należy wielkiej walki konkurencyjnej. Wobec tego przemysł samochodowy amerykański będzie mógł konkurować nawet na angielskich rynkach mimo wysokich cel ochronnych (cla Mac Kenna).

Informator podatkowy

F. B. w KRAKOWIE. 1) Domy czynszowe, którym przysługiwało za czasów h. Austrii 18-letnie zwolnienie od podatku, nie korzystają obecnie z żadnych ulg i podlegają na równi z innymi domami państwowemu podatkowi od nieruchomości, którego stawka na rok 1926 wynosi 10 proc.

2) Po myśli art. 39 ust. o pod. majątkowym nie może być stan wyjątku przyjęty odmiennie od podanego w zeznaniu, jeżeli przedtem nie wezwano płatnika do udzielenia wyjaśnień władzy wymierzającej podatek.

3) Podatek majątkowy należy się od wszystkich nabyci, także od podmających innym osobom.

I. K. w CHRZANOWIE. Z dniem 1 stycznia br. należy od wszelkiego rodzaju lokali płać czynsz wyższy o 6 proc. czynszu przedwojennego.

F. S. w DOBCZYCACH. Kurs oficjalny (gieldy warszawskiej) dolara wyniósł dnia 18/8 i dnia 21/8 1925 — 5.18 zł, zaś dnia 30/9, 1925 — 5.98 zł.

I. K. w KRAKOWIE. Prawo umorzenia podatku przysługuje Izbie Skarbowej względnie Ministerstwu Skarbu.

Wiadomości z kraju

„Bagno kahalne w Wadowicach“

(Kor. wł.) Wadowice, 16 stycznia.

Artykuł poprzedni, umieszczony na łamach Waszego pisma, zrobił swoje. Od tego czasu zaroilo się w naszym „gnieździe” względnie „bagnie kahalnem” i nastala zupełna konsternacja. Klika kahalna bowiem nie spodziewala się, że jej „chlubne” czyny wyjdą na światło dzienne, głoszone będą „urbi et orbi” i oddane pod pręgierz opinii publicznej. I o zgrozo mało co, a sławetny pan prezes tego „bagienka kahalnego” byłby się wyrzekł piastowanej tak długo godności, gdyby nie jego „leibdoradca” i trabant „chroniczna pijawka kahalna” p. H. L. Taffet, który go odwiódł od tego, jedynie rozsądnego i salubnego zamiaru. Przypominamy zatem raz ostatni panu prezesowi jego przyrzeczenie, dane w czasie, gdy był w „cialach sądowych” za robienie wyborów, że, gdy tylko wyjdzie cało z tej afery, zrzeknie się mandatu!

W miejsce swej rezygnacji zdołał jednak p. prezes wraz z godną swą kliką przeforsować, mimo silnej opozycji zdrowo i uczciwie myślących ludzi, niesłychany na nasze stosunki obecne budżet roczny w wysokości 40 kilka tysięcy złotych, wygłaszając się przytem przymusowem ściągnięciem takowego po to tylko, by natychmiast zrobić prezent swemu krewniakowi tutu. rabinowi, którego gaża miesieczna wynosi 600 zł, prócz rozmaitych opłat od stroju.

Wobec tego — jeśli pana, panie prezesie, moralne zobowiązanie do rezygnacji nie skłoni i jeśli nie zdecyduje się pan wreszcie z całą swą kliką ustąpić, by dać możność ludności tutejszej przeprowadzić zmianę statutu a w następstwie tego demokratyzację ordynacji wyborczej, przewidzianej w niedawnym rozporządzeniu Ministerstwa Wyznań R. i O. P. to bądźcie panowie pewni, że bezwzględnie odkryjemy wasze prawdziwe oblicze i wszystkie dotychczasowe sprawy, że opiszemy wszystkie wasze „chlubne czyny”, poczynając od aktów sądowych w sprawie robienia wyborów, a skończywszy na tajemniczych manipulacjach budżetowych kahału, których rezultatem jest, iż mimo pobieranych od laty wygórowanych podatków domostkalnych i opłat gminnych nie zdołano w ciągu kilkunastu lat odłożyć ani grosza na budowę łaźni żydowskiej której brak od czuwa dotkliwie ludność żydowska, a w szczególności ortodoksja.

Czekamy więc, panie prezesie czcigodny i jego kliki! Jeśli zmusicie nas do dalszych rewelacji, to źle na tem wyjdziecie.

SKOCZÓW. (Kor. wł.) Dnia 7 bm. odbyło się w obecności pp. Dra Sternhella i inż. Wechsberga z Bielska oraz p. inż. Dra Feliksa z Andrychowa konstituujące zebranie „Żyd. Stow. Oświatowego Haszchar” przy bardzo licznym współudziale tutejszej ludności żydowskiej.

W skład wydziału wybrani zostali: p. Dr Natan Rübner, rabin miejscowy — prezesem, p. Bruno Karfeil, właściciel młyna w Pogórze i p. Leon Meisel zarządca tartaku — wiceprezesami, p. Dr Arian Hamerman, adwokat — sekretarzem. Jako członkowie wydziału wybrani zostali p. Ernest Barmann, p. Hela Spitzer, p. Hirschhorn i p. Schustermann. Poczem dokonano rozdziału pracy programowej między poszczególne sekcje jak: kształcąca, sportowa, zabawowa, szachowa i Sąd polubowny.

Szeroka publiczność żydowska przyjęła myśl założenia towarzystwa z wielkim entuzjazmem, przyrzekając intensywną pracę i poparcie. Działalność Stowarzyszenia została już rozpoczęta.

Zjazd Ezry chalucowej

We Lwowie rozpoczął swe obrady zjazd Ezry chalucowej. W obradach wzięło udział 112 delegatów z 51 miast całej Małopolski. Zjazd otworzył poseł Silberschein. Do prezydium Zjazdu zostali wybrani: poseł dr. Silberschein, dr. Alles, poseł dr. Federbusch, dr. Wanderer (Kraków), Richtenholz (Czortków), Spielman (Przemyśl), jako sekretarze pp.: Masch (Tarnopol), Ehrenmann (Kołomyja), Reiter (Lwów), Eilen (Stanisławów).

Konstituujące zebranie Polsko-Palestyńskiej Izby Handlowej

Jak już doniesiono, zatwierdziło Min. spr. wewn. przed tygodniem statut Polsko-Palestyńskiej Izby Handlowej. Pierwsze zebranie konstituujące Izby odbędzie się w przyszły wtorek, dnia 26 bm. Porządek dzienny zebrania zawiera następujące punkty: Uchwalenie statutu Izby Handlowej, zadania nowej instytucji — referent senator Kerner, wybory do rady i zarządu Izby. Na zebranie to zaproszono przedstawicieli rządu, ambasadę angielską i wybranych przedstawicieli handlu i przemysłu.

5-lecie rabinatu wojskowego

W bieżącym miesiącu przypada 5-letni jubileusz utworzenia przy ministerstwie wojny rabinatu wojskowego. W związku z jubileuszem odbyło się w synagodze warszawskiej nabożeństwo dla żołnierzy żydowskich. W nabożeństwie wzięli udział przedstawiciele ministerstwa spraw wojskowych, garnizonu warszawskiego, komendy miasta itp. Po nabożeństwie odbyła się defilada żołnierzy żydowskich przy dźwiękach orkiestry wojskowej a delegaci władz wojskowych składali rabinowi wojskowemu publicznikowi drowi Miesesowi gratulacje.

Zgon żydowskiego weterana z r. 1863

We Włocławku zmarł niedawno Feiwisz Kaliski, jeden z najstarszych żydowskich weteranów którzy brali udział w powstaniu polskim w roku 1863. Zmarły 86-letni powstaniec był bardzo popularną postacią w mieście, szanowaną przez ludność żydowską i polską. W czasie powstania został schwytany przez kozaków, a za niewydanie rozkazów dowódców polskich dyktator rosyjski Schwarzschild go na ciężką karę cielesną, na skutek czego Kaliski chorował przez 6 tygodni. Po ozdrowieniu stanął przed sądem carskim i został skazany na trzy lata więzienia i zesłany do Pskowa. Po odsiedzeniu więzienia powrócił do Włocławka. Kaliski otrzymywał emeryturę od rządu polskiego. W pogrzebie jego wzięła udział niemal cała ludność Włocławka, korpus oficerski, weterani, garnizon i orkiestra wojskowa.

Proces Flach contra dr. Landau

Pod przewodnictwem sędziego Pokornego odbył się onegdaj proces przeciwko znanemu obrońcy w sprawie Steigera drowi Landauowi, którego zaskarżył student Flach o obrazę czci. Dra Landaua zastępował adwokat Axer. Flach uczuł się dotkniętym wyrażeniem dra Landaua odnośnie do „towarzystwa kuchennego”, które zajmowało się oszczerstwami. Obrońca dr. Axer wskazywał, że dr. Landau nie użył w swej mowie słów obraźliwych w stosunku do świadka Flacha a na dowód tego wskazał, że ani przewodniczący rozprawy dr. Franke, ani prokurator nie pociągali dra Landaua do odpowiedzialności. Adwokat Axer postawił wniosek o zbicie urzędowych protokołów procesu Steigera, celem przekonania się, jakich właściwie słów użył dr. Landau. Rozprawę odroczone.

Epilog zamordowania dwóch Żydów przez kapitana

Dnia 20. VI. 1923, oddał Petrulewicz kapitan W. F. wysirzał z rewolweru do pasażerów, znajdujących się w omnibusie, kursującym między Węgrowem a Sokolowem. Dwóch pasażerów żyd. ciężko rannych, zmarło. W związku z tą sprawą wniosło Koło Żydowskie interpelację w Sejmie w sprawie ukarania winnych niesłychanego nadużycia władzy. Między sądem wojskowym w Poznaniu i Krakowie rozpoczęła się jednakowoż istna walka w kwestji, do której kompetencji należy proces. Walka ta trwała przeszło pół roku, a z początkiem roku 1924 oddano tę sprawę sądowi wojskowemu w Warszawie. Śledztwo trwało przeszło rok a z końcem 1924 r. odpowiedział minister wojskowy na zapytanie posła Grütbauma, że sprawa ta znajduje się jeszcze ciągle w stadium śledztwa. Przed rokiem zapytało się znowu Koło Żydowskie o sprawę kapitana Petrulewicza, który zabił dwóch Żydów. Obecnie nadesłał minister Żeligowski odpowiedź, w której stwierdza, że kapitan Petrulewicz nie jest przy zdrowych zmysłach i że został usunięty z wojska.

PIERWSZA W POLSCE KATEDRA MEDYCYN SOCJALNEJ. W najbliższym czasie zostanie na Wolnej Wszechnicy w Warszawie otwarta pierwsza w Polsce i jedna z pierwszych w Europie katedra medycyny socjalnej. Katedrę tę obejmują lekarz naczelny m. st. Warszawy Dr. Bogucki.

W URZĘDZIE POCZTOWYM W STRZEMIŚCZYCACH urządzono i oddano do użytku publicznego publiczną mównicę telefoniczną.

PODZIĘKOWANIE.

Za bezinteresowne leczenie oraz wyjątkowo troskliwą opiekę okazywaną
bip. GOLDZI GOLDKLAND
składają podziękowanie WP. Dr. Bloch-Morzewej, Dr. Ch. Weissowi oraz Siostrzom Żyd. Szpitala w Tarnowie mąż, synowie i córka.

LEKARZ DOMOWY

DODATEK TYGODNIOWY „NOWEGO DZIENNIKA”

O istocie zaziębienia

Niema bodaj słowa częściej używanego, tak w medycynie, jak i w rozważaniach laików nad nabawieniem się choroby, jak zaziębienie.

I to choroby, atakujące najrozmaitsze organy. Z drugiej strony, od czasu bujnego rozkwitu bakterjologii, podnoszą się w kręgach lekarskich głosy sprzeciwu przeciwko przypisywaniu temu czynnikowi tak wielkiej roli; są nawet lekarze — odosobnieni co prawda — którzy negują zupełnie pojęcie zaziębienia, twierdząc, że bez infekcji bakteryjnej, niema mowy o szkodliwości zaziębienia.

Jakże więc jest naprawdę? Przedewszystkiem trzeba ustalić kilka faktów, zaczerpniętych zarówno z życia ludzi, jak i z eksperymentu nad zwierzętami. Wiemy, że rzeczywiście znaczna ilość ludzi, wystawionych na długo trwający przeciąg, albo po przemoknięciu zapada z wielką łatwością na katary nosa, oskrzeli, zapalenie gardła, płuc, neuralgię, reumatyzmy mięśniowe i stawowe. Inni po oziębieniu brzucha lub nog momentalnie skarżą się na biegunki, bóle brzucha, wzdęcia lub dyspepsje. Wreszcie wreszcie, cierpiący na tzw. hemoglobinurję napadową, u których zanurzenie rąk, lub nóg w zimnej wodzie wystarcza do wywołania hemoglobinurji, a więc pojawienia się w moczu barwika krwi. Wszystko to są fakty, stwierdzone ponad wszelką wątpliwość, a przecież wiele z tych cierpień nie podpada z pewnością pod pojęcie chorób infekcyjnych, czyli zależnych od zadziałania bakterji.

Na koniec jednak na tem; są obserwacje, które mówią daleko więcej. I tak Welch, który obserwował oddział wojska zakwaterowany w czasie ostrej zimy amerykańskiej w złe urządzonych, zimnych i przewiewnych zabudowaniach, skonstatował na 330 ludzi 38 wypadków zapalenia płuc. Równocześnie oddział drugi, 256 ludzi liczący, spełniający tę samą służbę, tak samo odżywiany, ale zakwaterowany w budynkach ciepłych, miał tylko 3 wypadki zapalenia płuc. A dalej: badacze tacy, jak Flourens Lipari, Dürck, Lode poddawali zwierzęta oziębieniu, więc np. strzygli króliki z sierści, zwilżali im skórę i wystawiali na działanie przeciągu. Jeżeli teraz królikowi takiemu wstrzyknięto podskórnie pewną ilość bakterji szkodliwych, np. bact. Friendländeri, które u królika normalnego nie wywołują żadnych zmian chorobowych, to zwierzę, poddane działaniu zaziębienia, bardzo często dostawało zapalenia płuc. Widocznie więc zaziębienie zmniejszało odporność organizmu, stwarzało warunki, w których infekcja łatwiej mogła się rozwinąć.

Na czemże jednak zaziębienie takie polegać może? Jaki jest mechanizm jego powstania i działania? Aby odpowiedzieć na to pytanie, musimy sobie przedewszystkiem uświadomić, co dzieje się w organizmie, w chwili ochłodzenia pewnej części jego powierzchni. Pierwszem, co dostrzegamy, jest zblednięcie danej partji skóry: naczynia krwionośne, do prowadzące krew tamże, zwężają się; następuje to, co nazywamy anemizacją skóry. Oczywiście krew, wyparta wskutek skurczu naczyń, musi się gdzieś podziąć; napływa więc wzmoczonej ilości do organów wewnętrznych, powodując przekrwienie tychże. Że tak jest, można się naocznie przekonać u silnie zziębionych królików, u których żółdki i płuca wskutek nadmiernego napływu krwi wykazują przy sekcji drobne krwotoczki. Po tej jednak fazie zblednięcia skóry i przekrwienia organów wewnętrznych następuje faza drugą, reakcja: drogą odruchu naczynia krwio-

nośne ochłodzonej partji skóry rozszerzają się znowu; po okresie zblednięcia przychodzi, jak to wszyscy z doświadczenia wiemy, do zaczerwienienia skóry. Krew z powrotem z organów wewnętrznych do skóry odpływa. I oto od szybkości, z jaką ta reakcja, to zwrócenie krwi z powrotem następuje, zależą szanse zaziębienia. U jednych, na zimno zahartowanych, następuje to szybciej, u innych wolniej, a im wolniej, a im wolniej, tem łatwiej dany człowiek podlega zaziębieniu. Wiemy, że głód, zmęczenie, niedostateczne okrycie reakcję tę utrudniają. Wiemy również, że sprawność jej może być spotęgowana ćwiczeniem; na tem za sadza się hartowanie dzieci i dorosłych zimnymi zmywaniami i tuszami.

To wszystko, aczkolwiek wiele, nie tłumaczy nam jednak jeszcze istoty zaziębienia, bo też w skomplikowanym tym procesie, nie

wszystko jeszcze jest jasne. Wiemy tylko na pewno jedno: przeziębienie nie powoduje nigdy zmian chorobowych w ochłodzonej partji skóry, natomiast odbija się w innych, nieraz bardzo odległych organach wewnętrznych. Tych mianowicie, w których na skutek ochłodzenia i zanemizowania skóry przyszło do przekrwienia. Jeżeli przekrwienie to mija szybko, to jest nieszkodliwe. Jeżeli jednak reakcja naczyń krwionośnych, prowadzących do powrotu krwi do skóry, jest zwolniona, to długo trwałe przekrwienie organów wewnętrznych drogą nieznaną nam zmian (może na skutek rozpadu komórek? może na skutek zmienionej przemiany materji? — tego nie wiemy) ułatwia nieszkodliwym w normalnych warunkach zarazkom bujanie i rozmnażanie się i osłabia siły obronne organizmu. Nie samo więc zaziębienie jest chorobą — co do tego rację mieli bakterjologowie — ale ono stwarza warunki, w których działanie bakterji jest łatwiejsze.

Medycyna a piękność kobieca

(Od naszej korespondentki paryskiej)

Jest już dziś faktem dowiedzonym że zmarszczki na twarzy, dają się usunąć zapomocą pewnych zabiegów chirurgicznych.

Jeden z wybitnych specjalistów w tej dziedzinie estetyki chirurgicznej, pokazywał mi onegdaj szereg zdjęć fotograficznych, przedstawiających operowane pacjentki.

Widziałam tam szyję, policzki i czoła, które przed interwencją pokryte były zmarszczkami, a po operacji odzyskały młodocianą świeżość i gładkość skóry, bez śladu blizny.

Zdaje się że te wyrazy „operacja” i „chirurgiczny” przerażają trochę moje czytelniczki! Ale uspokójcie się, panie! Operacja ta bynajmniej nie jest straszną, ot coś w rodzaju wycinania nagniotków. Nie trzeba w tym celu przebywać przez dłuższy czas w lecznicy czy klinice. Cały zabieg trwa około pół godziny, poczem pacjentka powraca najspokojniej do domu.

Jedna z moich znajomych, zamieszkała w Lille, przybyła z rana do Paryża, popołudniu odjechała z powrotem, a wieczorem zjechała do domu po dokonanej operacji.

Operacja ta nie osłabia, ani nie sprawia najmniejszego bólu. Polega głównie na wielkiej zręczności chirurga, a pozostawia nieznaczną bliznę doskonałe

ukrytą pod włosami.

Odgrywa tu rolę jeszcze jeden ważny czynnik, i mianowicie: wiek pacjentki.

Oczywiście, że powinno się pospieszyć z tą operacją, gdyż im młodsze zmarszczki, tem łatwiej dają się usunąć. Skóra osoby 40 letniej elastyczniejsza jest i łatwiej da się naciągnąć, niż skóra osoby o 20 lat starszej.

Najlepszym doradcą w tym wypadku może być zwierciadło, które sygnalizuje pierwsze ślady wyryte na skroniach i czołe przez „zab czasu”. Wtedy to skórę zmarszczoną równie łatwo jest wygładzić, jak przez wyprężenie wygładzić można fałdy powstałe na jakimkolwiek zmiętym materiale.

Ale chirurgia estetyczna nie ogranicza się do zmarszczek. Koryguje ona różne wady wrodzone, a suwa blizny, prostuje krzywe nosy itd. A nawet zabiera się do podniesienia opadłego biustu. Tu efekt jest istotnie zadziwiający, to już niemal „cudowne” odrodzenie. Tylko, że ta operacja, jakkolwiek lekka i zupełnie pozbawiona niebezpieczeństwa, wymaga jednak kilku dni leżenia i bezwzględnie spokoju i nie da się jak pierwsza wykonać prawie niepostrzeżenie.

Paryż, w styczniu 1926,

O. P.

Odpowiedzi redakcji.

DLA ERWINKA: W drugim roku życia może dziecko poza mlekiem, które jeszcze w ilości najwyższej 1 litra dziennie stanowi najważniejszy jego pokarm, spożywać rano i wieczór biały chleb, sucharki lub podobne pieczywo, na obiad zupełne mięsne z dodatkiem grysiku, ryżu i delikatnie roztertej jarzyny. Uważać jednak, by dziecka nie przekarmiać. Co do pojawiających się pryszczków, to leczenie bez widzenia tychże jest niemożliwe.

PRZYGNEBIONA MŁODA: Takie długotrwałe stany podgorączkowe zdarzają się w cierpieniach płuc. Należałoby może w tym kierunku skierować badanie.

WDZIĘCZNA: W kwestji, poruszonej w kście, odsyłamy Panią do naszego artykułu z nr. 5-go „Nowego Dziennika”. Jeżeli idzie o wypadanie włosów z przyczyn chorobowych, to tylko lekarz specjalista może Pani po skonstatowaniu przyczyn choroby dopomóc.

CZYTELNICZKA „NOWEGO DZIENNIKA”: Radykalnego środka, pozwalającego raz na zawsze pozbyć się pryszczków, nie znamy. Myć twarz ciepłą wodą; w ciągu dnia kilkakrotnie zmywanie wodą kolońską. Wieczorem przez 10 minut parówka nad naczyniem z gorącą wodą. Dwa razy w tygodniu lampą kwarcową, iniekcje wyciągu z jajników.

CHEVELURE: Stosowanie szamponu, zwłaszcza przy zbyt tłustych włosach, nie jest szkodliwe.

M. G. STALY ABONENT: Częste zmywanie głowy 1 proc. spirytusem mentholowym.

STUDENT Z TARNOWA: Unikać samogwałtu. Jeść i pić wcześniej, na 3 godziny przed położeniem się do łóżka. Już w łóżku zimne nacieranie grzbietu i krzyżów. Spać pod kołdrą. Co do reszty pytań proszę się zastosować do rad udzielonych wyżej „Czytelniczce Nowego Dziennika”.

PERELKA: Zmywać twarz 2—3 razy dziennie rozcieńczoną wodą kolońską.

STALY CZYTELNIK H. Z KRAKOWA: Konieczna analiza moczu w kierunku kwasu moczowego. Leczenie zależne od wyniku analizy.

A. Z. Choroba Basedowa tylko w ciężkich stadiach wymaga operacji, polegającej na częściowym usunięciu gruczołu tarczycowego. Poza tem medycyna rozporządza całym zasobem środków leczniczych zależnie od stanu chorego. Ważnem jest unikanie wysiłków, tak fizycznych, jak i umysłowych. Wskazany pobyt na świeżem powietrzu (w górach). Wodolecznictwo; elektroterapia. W celu zmniejszenia gruczołu tarcz. naświetlanie promieniami Roentgena. Z leków w ostatnich czasach polecają rodagen, o trzymywany z surowicy kóz, pozbawionych tarczycy, albo wprost mleko takich kóz.

MIŁOŚNICZKA NOWEGO DZIENNIKA: Jedno i drugie najlepiej usunąć, zmywając głowę codziennie spirytusem mentholowym z dodatkiem gliceryny, jak radziliśmy w artykule o pielęgnacji włosów w numerze 5-tym.

EWACULATIO PRAECOX. Dieta bezmięсна, galwanizacja kręgosłupa wstrzykiwanie wyciągów z jałder. Adresów lekarzy z zasady nie podajemy. Poda je Panu każda apteka.

BEZRADNA MATKA: Zaczekać do dziesiątego roku życia. Zdarza się, że cierpienie to w latach dziecińczych samo mija.

STAŁY CZYTELNIK „NOWEGO DZIENNIKA“ PRZEMYSŁ: Życzeniu Pańskiemu i Pańskich znanych stanie się zadość w jednym z najbliższych numerów „Lekarza Domowego“.

KATAR GARDŁA: Domyślmy się, że idzie Pan o chroniczny katar gardła. Wskazane jest w takim razie kauteryzowanie lub pedzłowanie przez lekarza gardła lub części tegoż łapsem.

KORRESPONDENTKA, BRZESKO: 1) Zasada każdej kuracji odtłuszczającej polega na wzmożonej pracy mięśniowej przy równoczesnej redukcji odżywiania. W diecie jak najmniej węglowodanów, a więc cukru, maki (chleb, bułki, ziemniaki); poza tem tłuszczów; zredukować ilość płynów, zwłaszcza w czasie jedzenia. Z lekarstw stosuje się obecnie wstrzykiwania wyciągów z gruczołów o wewnętrznym wydzielaniu, przede wszystkim tarczycy, przysadki mózgowej i jajników. 2) Na noc „gold-cream“. 3) Związać na noc papiloty.

P. B.: Wspomniana choroba występuje najdalej w 6 tygodni po zarażeniu się; oczywiście może wystąpić i wcześniej. Powstaje guzek albo pryszczek, który w krótkie rozpada się, tworząc owrzodzenie, nie bardzo ropiejące, posępnie czerwone, jakby lakierowane, o stwardniałym podłożu. Owrzodzenie to utrzymuje się uporczywie nieraz całymi tygodniami. Rozpoznanie tylko przez lekarza.

STAŁY CZYTELNIK „NOWEGO DZIENNIKA“ W NISKU: Łuszczyca (psoriasis) jest chorobą, której wybuchy umiemy opanować, ale nigdy nie możemy zaręczyć, czy za czas jakiś nie przyjdzie do nawrotu. Bywają jednak wypadki zupełnego wyleczenia. Jako niezamożnemu przysługuje Panu prawo leczenia w najbliższym szpitalu państwowym (Tarnów). Przyjście w Krakowie zależy od ilości wolnych łóżek. Czy łuszczyca stanowi przeszkodę w emigracji zaoceanowej — nie wiemy.

MŁODA MATKA, MIELEC: Dziecko powinno być badane przez lekarza chorób dziecięcych. Czasem przyczyną cierpienia może być szczelina w błonie śluzowej odbytnicy.

STAŁY CZYTELNIK Z UL. STAROWISŁNEJ: Nadżerki, spowodowane nadkwasotą soku żołądkowego, wymagają troskliwej opieki. Określenie czasu leczenia niemożliwe, zależnie od wypadku. Leczenie: przede wszystkim dieta, pokarmy jak najmniej budzące błonę śluzową żołądka do wydzielania. Jada surowe lub na miękko, mózdzek, peptony, rozsmazy białka, mleko, śmietana, masło, potrawka ciepła rosół, kleiki, tarte ziemniaki, kalafjory, szpinak, somatoza. Unikać: surowych owoców, sałaty, kwasnej kapusty, ogórków, tłustego mięsa pikantnych potraw, alkoholu. Następnie co dzień z rana, 2-3 łyżeczki, wody alkalicznej lub słono-alkalicznej, 2-3 szklanek co pół godziny (Karlsbad, Vichy, Bilińska, Szczawnica, „Magdalena“). Zamiękanie takich nadżerek prowadzić może do wrzodu żołądka, choroby poważnej i niebezpiecznej.

„ABONENTKA“: Wysychające okłady pod ceratą aż do dojrzenia i pęknięcia. Jeżeli przyczyną jest wrastanie paznokcia, albo jeżeli dziecko gorączkuje potrzebna jest interwencja lekarska.

Przeludnienie globu ziemskiego?

Rycina nasza przedstawia podobiznę prof. Dr. Albrechta Pencka, dyrektora berlińskiego Instytutu Geograficznego, który obliczył, że za około 300 lat glob ziemski musi być przeludniony. — Niewiadomo tylko, czy uczony profesor w kalkulował do swego obliczenia także już i — wojny...

Przegląd prasy polskiej

Znowu marszałek Piłsudski. — Endecja pociesza urzędników, ale marna to pociesza.

Chadecki „Postęp“ występuje bardzo ostro przeciwko marszałkowi Piłsudskiemu, z powodu znanego listu marszałka, wystosowanego do redaktora „Kurjera Porannego“. Konkluzja ostateczna tych uwag jest następująca:

Już pisaliśmy o tem przed kilku dniami — i już zwracaliśmy uwagę na wady tej umysłowości, tak silnej, — że zupełnie nieprawdopodobnym czyniące pełnienie pracy codziennej, organizatorskiej i twórczej. To — co zaszło od chwili ogłoszenia naszego artykułu — tylko nas raczej potwierdza w tem i pogłębia.

Zatem i rząd polski nie ma dwóch dróg do wyboru. Ma jedną i musi się p. Piłsudskiemu przeciwstawić. Ale trudność jego położenia leży w tem, że p. marsz. Piłsudski zapewne dalej prowadzić będzie robotę szkodliwą, wywołując niezadowolnienie, fermenty i tarcia.

Cała nadzieja, że ostatnimi wystąpieniami swemi podzielał trzeźwiąco i na tych, którzy dotąd stanowili zastęp zwolenników i wyznawców.

Musiał podzielać trzeźwiąco — jeżeli są patriotami i rozumiają, że przed osobistą ambicją i ich zadowoleniem — idzie dobro Ojczyzny.

A endecja, to stronnictwo urzędników ma teraz nielada kłopot właśnie z urzędnikami. Re-

dukują się etaty i pobory urzędnicze, więc endecja w strachu o wpływy. Obawiamy się, że już po części straciła, a skoro urzędnicy od niej odejdą, to pozostanie sama. Zrozumiałym więc jest apel „Gazety Warszawskiej“ do urzędników, apel kończący się temi słowy:

Urzędnik polski ofiarę tę bez szemrania poniesie, bo trudno się tu obronić przed pewną dozą goryczy, jest on do ofiar przyzwyczajony.

Nie możemy zapominać, że jakkolwiek wiele jest u nas słusznych i niesłusznych skarg na urzędników, to przecież urzędnicy ci w najcięższych dla siebie czasach stali i stoją w pierwszych szeregach obywatelskiej ofiarności.

Nie trzeba daleko szukać przykładów. Gdy w grudniu okazała się konieczność obniżenia poborów urzędniczych, urzędnicy ze Wschodniej Małopolski w odpowiedzi na obniżkę swych plac, rzucili hasło protestów i demonstracji. — nie — zbiórki złota na skarb, i do zbiórki tej pierwsi przystąpili z resztkami swych skromnych dobytów.

Takich ofiar społeczeństwo i państwo zapomnieć nie mogą.

A co będzie, jeśli urzędnik tę ofiarę poniesie, ale nie bez szemrania, tylko zacznie szemrać — przeciwko endecji...

W jaki sposób można zostać Mesjaszem?

Tajemnicza skrzynia. — Proces z ojcem Mesjasza.

Donieśliśmy przed kilku dniami, że w Madras Krisznamurti obwołany został nowym Mesjaszem. Teraz możemy podać niektóre zakulisowe historie, dotyczące się nominacji na bądźco bądź oryginalną „posadę“, bo na nowego Mesjasza.

Ciekawą jest historia tej nominacji. P. Annie Besant, głowa teozofów, przez długie lata szukała odpowiedniego kandydata na Mesjasza. Wszyscy kandydaci nie odpowiadali wymogom p. Besant, a nawet sam Krisznamurti przepadł raz przy egzaminie i dopiero drugim razem, widocznie z powodu braku innego kandydata, uzyskał względy wszechpotężnej p. Besant.

Towarzystwo teozoficzne założyło przed blisko 50 laty w Nowym Jorku utalentowana Rosjanka p. Helena Bławacka. Dzięki pomocy swego przyjaciela pulkownika Olcota i bardzo żywej propagandzie zdołała zwerbować kilka tysięcy zwolenników ślepo jej oddanych. Po jakimś czasie przeniosła się p. Bławacka do Indji i osiadła w miasteczku Adyar niedaleko Madrasu. W Indjach wystąpiła p. Bławacka jako cudotwórczyni i prorokini. Cudów nie zabrakło w Adyar. Oto np. zjawiała się wszechwiedząca skrzynia do której wrzucano pytania dotyczące wszelkich spraw boskich i ludzkich, by na drugi dzień otrzymać odpowiedź w tej samej kopercie, która była zupełnie nienaruszoną. Źródłem tej mądrości miał być Mahatma, rezydujący gdzieś na Himalajach w jakichś ruinach świątyni i stamtąd kierujący losami ludzkości. Z wyglądu miał być ten Mahatma podobny do starca, ale zachował wieczną młodość. Czasami zstępuje z gór i przybierając postać zwykłego śmiertelnika, zjawia się wśród ludzi.

Ale urok tajemniczej skrzyni niedługo trwał. Przyjaciółka p. Bławackiej, Francuzka Coulomb, pokłóciła się z nią i zdradziła wrogom p. Bławackiej tajemnicę tej magicznej skrzyni. Okazało się, że wszystkie te oryginalne odpowiedzi Mahatmy są pisane jedną ręką i że cała ta tajemnica jest tylko wielkim swindlem. Ostatecznie cios tej tajemniczej skrzyni zadało „Londyńskie Towarzystwo dla badań psychicznych“, które wysłało do Madrasu swego przedstawiciela dra Hodgsona. Dr. Hodgson stwierdził że skrzynia ta ma podwójne dno i ruchome ścianki. Był to cios zabójczy dla towarzystwa teozoficznego.

W międzyczasie umarła Bławacka, a jej następczynią została Annie Besant, która okazała się genialną organizatorką. Pod jej to wpływem teozofja, która z początku była pewnego rodzaju filozofją, przemieniła się w religię. Koniecznym więc był jej Mesjasz. Besant wzięła do siebie młodego chłopca, który już w zaraniu swej młodości okazywał nadzwyczajne zdolności teozoficzne i wychowywała go na przyszłego Mesjasza. Tym chłopcem był właśnie Krisznamurti. Ale wtem przyszło niespodziewane. Ojciec Krisznamurti zaprotestował przeciwko tej karejrze swego syna i zażądał wydania go. Przystąpił do procesu, który wprowadził p. Besant wygrała, ale straciła zaufanie do Krisznamurti, a nawet wyjechała do Paryża, by rozglądać się za nowym kandydatem. Te poszukiwania za nowym Mesjaszem spełniły jednakowoż na niczem, tak, że Annie Besant musiała wrócić do pierwszego kandydata.

I w ten oto sposób Krisznamurti został przeciw nowym Mesjaszem.

Z sali koncertowej

VIII. Poranek symfoniczny.

Uwagę słuchacza skupiła na tym poranku znakomita gra krakowskiej pianistki p. Ołgi Martusiewiczówny. Oficjalny ten debiut (w koncercie Griega) przedstawił nam artystkę zupełnie już technicznie i duchowo dojrzałą, która śmiało może się poświęcić karierze estradowej. Wielka pewność i swoboda w grze z akompaniamentem orkiestry każe się domyślać że tembardziej w utworach czysto solowych sztuka p. Martusiewiczówny, nieskrępowana, jeszcze korzystnie zabłyszczyc. Orkiestra dzielnie towarzyszyła prowadzona pewną ręką p. Nienmarka, który zyskuje sobie tu wielu zwolenników swą przekonywującą energią i temperamentem i widocznie przyczynia się do dalszego jej udoskonalenia, czego dowodem coraz większa precyzja w dynamice i rytmice. Szkoda tylko, że w programie zamieszczono znow — po raz który? — „Patetyczną“ Czajkowskiego.

Dr. Henryk Apte.

Z BAGATELI.

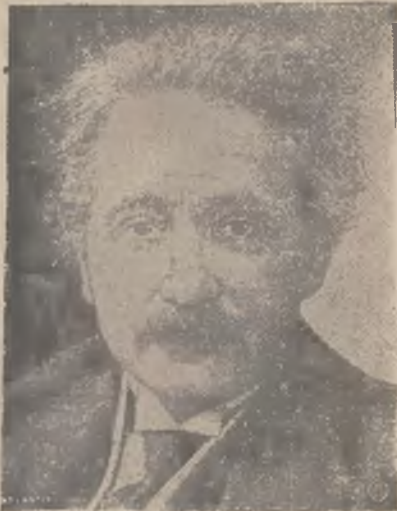
„Pan Naczelnik - to ja“

Nareszcie pełna sala i pierwszy, prawdziwy kasowy sukces Zrzeszenia artystów „Bagateli“. Faras wesół, karkołomny, a niewyszukanych sytuacjach, trywialna w pomysłach, operująca koniecznym „qui pro quo“, ale zmuszająca do głośnego śmiechu, którym unisono wybuchała cała widownia, zwłaszcza reagująca natychmiast huraganem oklasków na słowka kalibrowane dowcipy, wpiecone przez p. Zbuckiego.

Śmiech ten jest symptomatyczny dla nastrojów obecnej naszej publiczności, unikającej wielkiej sztuki, a chcącej zapomnieć o dolegliwych troskach dnia. Pominiemy więc wszelkie, mimowoli nasuwające się na marginesie tej wesołości zastrzeżenia i skonstatujemy że publiczność doskonale się bawiła. Coprawda ważną część zasługi może sobie przypisać zespół, który był doskonale dysponowany i przesyłnie ze sobą zgrany. Rozumie się, że na czoło wysunął się p. Zbucki, stwarzający żywiołowym wprost humorem tryskającą sylwetkę paryskiego włóczęgi, który dzięki przypadkowi wpadł w nieprzyjemną dla siebie kabałę. Działnia mu sekundował p. Kolwas jako kolejowy tragarz nadzwyczaj mądry była p. Wernicz, udane sylwetki stworzyli p. Bilińska, Kosińska i Chalmirska, oraz pp. Brandt, Malacki, Kostorzewski i p. Heniowski.

M. K.

Prof. Einstein w Paryżu

Znakomity uczony przybył do Paryża celem wzięcia udziału w posiedzeniach komisji Instytutu dla wspólnych prac umysłowej Prof. Einstein otrzymał, jak wiadomo, przed kilku dniami złoty medal Królewskiego Towarzystwa Astronomicznego w Anglii.

KRONIKA

Kraków, 20 stycznia

Wybory na zjazd zyd. młodzieży akademickiej

Komisja wyborcza środowiska krakowskiego komunikuje nam:

Przy niezwykle tłumnym udziale odbyły się w niedzielę, dnia 17 bm. wybory na II. Zjazd zyd. akad. w Warszawie.

Największą ilość głosów, bo 290 otrzymała lista sjońska Nr. 2, uzyskując w ten sposób 9 mandatów. Lista socjalistyczna Nr. 1 otrzymała głosów 169, zyskując mandatów 5.

Na listy Nr. 3 i 4 padła drobna ilość głosów, nie otrzymały one żadnego mandatu.

Z listy Nr. 1 wyjeżdżają do Warszawy: kol Landau Hersz, Kohane Bernard, Mgr. Goldfinger Rudolf, Bertisch Abraham i Mütz Leon; z listy Nr. 2 kol.: Menasche Ludwik, Mgr. Lewkowicz Jakób, Mgr. Krieger Alfred, Kopelowicz Aron, Mgr. Stein Kalman, Heilpern Leonard, Dr Stammler Salomon, Mgr. Wisznicer Zygmunt i Steinberg Leon.

Strejk demonstracyjny techników dentystycznych

W poniedziałek, 18 bm. odbył się na terenie województwa krakowskiego jednodniowy strejk demonstracyjny techników dentystycznych, mający być wyrazem protestu przeciwko krzywdzącemu projektowi ustawy o wykonaniu praktyki dentystycznej w brzmieniu przyjętem w trzecim czytaniu Sejmowej Komisji Zdrowia z dnia 15 grudnia 1925.

W godzinach popołudniowych odbył się w sali Domu Rolniczego, pod przewodnictwem p. D. Pinkasa wiec strejkujących.

Po blisko półtoragodzinnej referacji przewodniczącego, uchwalono rezolucję aprobującą uchwały wiecu publicznego Związku zaw. techników dentystycznych, odbytego we Lwowie dnia 17 bm. i wyrażającą pełne zaufanie wyjeżdżającym do Warszawy delegatom.

— **ZEBRANIE NAUCZYCIELI SZKÓŁ DO KSZTAŁCĄCYCH** odbyło się onegdaj pod przewodnictwem p. Horowskiego, który referował na temat projektu ustawy o szkolnictwie zawodowym. Następnie p. Inglot nakreślił dzieła starań i zabiegów organizacji na terenie warszawskim w celu wprowadzenia racjonalnego systemu wynagradzania nauczycieli szkół do kształcących za ich ciężką i trudną pracę. — P. Patyna zwrócił uwagę na niewłaściwość wprowadzenia odrazu na wszystkich stopniach nauki nowych programów nauczania, które nie mogą być dokładnie stosowane w wyższych klasach ze względu na inny zakres dotychczasowych planów nauczania i słabe przygotowanie uczniów. Trzeba sporządzić nowy program nauczania liczący się z poziomem intelektualnym wychowanków i skonstruowany przez siły fachowe, uczące w tych szkołach. P. Müksztajn domagał się stosowania

Sądy nie mają funduszków na wypłatę należności dla świadków!

Utrudnienia w normalnym toku urzędowania sądów.

Na skutek reskryptu ministerstwa skarbu sądy krakowskie zmuszone były w ostatnich dniach grudnia odprowadzić do kasy państwowej wszelkie pozostałości kasowe z r. 1925 tak, że kasy wypłat pozostały bez grosza. Tymczasem ministerstwo nie otworzyło nowych kredytów na wydatki administracyjne sądów, wobec czego apelacja krakowska nie może poszczególnym sądom przekazywać funduszków na pokrywanie kosztów administracji, a w szczególności na należności świadków. Skutkiem tego od dwóch dni dziesiątki świadków zalegają korytarze i biura sądowe, kołatając bezskutecznie o należne im opłaty za koszty za kolej i stratę zarobku. Wielu świadków przybywa do sądów zupełnie bez funduszków, gdyż na wezwaniach sądowych widnieją klauzula, że koszty podróży zostaną im zwrócone. Wobec braku pieniędzy w kasach sądowych ludzie

ci nie mają za co wrócić do domu ani też za co żyć w Krakowie.

Zaznaczyć należy również, że władze sądowe nie mają funduszków na koszty doprowadzenia i eskortowania więźniów na miejsca rozpraw, wobec czego rozprawy często nie mogą dojść do skutku. Również w sądzie wojskowym nie wyznacza się ostatnio rozpraw, o ile wynagają one przesłuchania świadków zamiejscowych, na czym oczywiście cierpi tok spraw sądowych.

W interesie normalnego funkcjonowania aparatu sądowego i należytego wymiaru sprawiedliwości domagać się należy, by odnośne władze natychmiast przyznały sądom potrzebne kredyty na wydatki administracyjne. Tego rodzaju zaniedbania nie mogą mieć miejsca w państwie praworządne.

przymusu szkolnego w szkołach powszechnych i czeszu ukończenia 7-letniej szkoły powszechnej przy przyjmowaniu uczniów do praktyki rzemieślniczej. P. Scislawski omówił poruszoną ostatnio w dziennikach sprawę użycia przez rząd nauczycieli szkół średnich do nauki w szkołach zawodowych wieczornych doświadczeń i oświadczył się przeciw temu projektowi. W końcu postanowiono wysłać deputację do prezydium miasta z przedstawieniem ustawicznego zwleknięcia z wypłacaniem uposażania.

— **WĘGIEL DLA BEZROBOTNYCH.** W dalszym ciągu akcji pomocy dla bezrobotnych gmina m. Krakowa ma w najbliższych dniach przystąpić do rozdania węgla pozostającym bez pracy. Potrzebne na ten cel fundusze ma wyasygnować rząd.

— **ZAMIESZANIE NA PLACACH TARGOWYCH.** Ostatnie zarządzenia magistratu w sprawie targów na placach miejskich wprowadziły wielkie zamieszanie, powodując dezorientację i rozgoryczenie publiczności. Funkcjonariusze magistratu przepędzali wczoraj kupców wiejskich z drobiem z Rynku na Kleparz i naodwrot. Według ostatniego zarządzenia na rynku wolno sprzedawać drobiu tylko kobietom wiejskim, zaś zawodowi handlarze drobiu muszą iść na Kleparz. Takie rozróżnienie jest bardzo utrudnione, wobec czego funkcjonariusze targowi usuwali tak jednych jak i drugich na Kleparz, poczem następowały wędrowniki kobiet z powrotem na Rynek. Utrudniało to publiczności nabycie drobiu, a nadto wpłynęło także na podwyżkę cen drobiu.

— **TRADYCYJNA REDUTA PRASY** Dziennikarzy krakowskich, która odbędzie się 1 lutego we wszystkich salach Starego Teatru, stanowi największą atrakcję obecnego karnawału. W czasie zakawy przygrywać będą 2 orkiestry. Trzy konkursy piękności rozstrzygnięte zostaną podczas zabawy w drodze plebiscytu. Komitet urządzający zabawę przyznał część dochodu na fundusz dla bezrobotnych, a resztę na wdowy i sieroty po dziennikarzach.

— **KRAKOWSKIE TOWARZYSTWO LEKARSKIE.** Dziś, we środę, 20 bm. o 8 15 wieczór posiedzenie naukowe. Na porządku dziennym Dr Pawlas: Demonstracje z Oddz. V. szpitala św. Łaz. Dr. Rosenhauch: Przypadek ciała obcego w oczodole, Dr. Niewola (odezbyt): „O postępowaniu w poronieniach”.

— **ZWIĄZEK ZAWODOWY URZĘDNIKÓW PRYWATNYCH** (Sławkowska 6) zawiadamia, że dziś, we środę 20 bm. odbędzie się miesięczne zebranie członków. Początek o godzinie 7 wiecz. Wstęp tylko dla członków.

— **POSIEDZENIE KOMITETU BUDOWY ŻYD. DOMU GIMN.** odbędzie się dziś, we środę punkt. o godz. 8 wiecz. (Orzeszkowej 7.).

— **AFERA „POWIELANIA” DOLARÓW.** Podczas dodatkowego śledztwa policyjnego przeciw Józefowi Zieglerowi, właścicielowi fabryczki powielania dolarów wyszło na jaw, że pomysły oszust zamówił w jednym z warsztatów mechanicznych w Krakowie maszynkę elektryczną z dwoma skrzynkami o podwójnych dnach. Maszynkę tę, jeszcze niewykńczoną, zakwestjonowała policja. Ziegler

zamierzał otworzyć filię swego intratnego przedsiębiorstwa dolarowego w jednym z miast środkowej Małopolski a prowadzić miał ją jeden z jego spółników przy pomocy zamówionego przyrządu. Są również poszlaki, że Ziegler stał w kontakcie z szajką oszustów dolarowych we Lwowie, gdzie przed miesiącem wykryto podobną fabrykę powielania dolarów. W czasie wykrycia fabryki lwowskiej Ziegler kilkakrotnie bawił we Lwowie. Policja krakowska jest już na tropie kilku pośredników Zieglera, których doniesiono do sądu.

— **REZULTAT OBLAW POLICYJNYCH.** Przeprowadzone w miesiacu grudniu 1925 r. obławy policyjne na terenie m. Krakowa dały następujące wyniki: przytrzymano osób: 11 za kradzież, 1 za oszustwo, 18 za włóczęgostwo, 1 za dezercję, 2 za uchylanie się od powinności wojskowej, 1 za rabunek, 2 za zbr. zgwałcenia, 6 za różne przestępstwa doniesiono osób: 43 za kradzież, 74 za różne przestępstwa sądowo karne, 165 za różne przestępstwa natury administracyjnej, 6 za kłusownictwo, zakwestjonowano: 9 strzelb, 16 patronów do strzelb, 6 rewolwerów, 11 naboju rewolwerowych, 1 bagnet, 100 kapsli wojskowych oraz szereg drobnych rzeczy mniejszej wartości.

— **KOGO ARESZTOWAŁA POLICJA?** Aresztowano Anzela Holländera (lat 37) zam. przy ul. Kotłarskiej 1. 3, który pobierał towary i wystawiał weksle na większe kwoty dolarowe, a pozbywszy się towaru ani weksli nie wykupił ani pieniędzy za towary nie zwrócił. — W związku z włamaniem do mieszkania Karola Wołkowskiego, przyaresztowano znanego włamywacza Jana Konarskiego (lat 43) z Krakowa, któremu część skradzionego srebra odebrano i zwrócono poszkodowanemu. Konarskiego oddano do aresztów sądowych.

— **TRZEJ AMATORZY ROWERÓW POD KLUCEM.** Policja aresztowała i odstawiła do sądu Stanisława Gawła (lat 18), Zygmunta Grochała (lat 22) i Antoniego Sitka (lat 22). Każdy z nich ma na sumieniu kradzież roweru a to Gawel na szkodę Wł. Konopki, Grochał na szkodę T. Piątkowskiego, maszynisty kolejowego, a Sitek — na szkodę sierżanta 2 p. lotn. J. Kłosińskiego. Skradzione rowery oddano poszkodowanym.

— **KRADZIEŻ STEPLI.** Jakób Dmytruk, kupiec, zam. przy ul. Podwale 1. 1 doniósł do policji, że dnia 19 bm. skradziono mu z niezamkniętego sklepu z książki znajdujące się pod ladą znaczki stemplowe od 5 groszy do 10 zł łącznej wartości 900 zł.

Z sali sądowej.

ARESZTOWANIE OFICERA NA SALI ROZPRAW

Wczoraj toczyła się w dalszym ciągu w krakowskim sądzie wojskowym rozprawa przeciw kapitanom 5 pułku a. c. Kolmanowi i Herzogowi, oskarżonym o nadużycia kasowe w tym pułku. Sensację stanowiły zeznania Łaszczewskiego, b. kierownika hurtowni oficerskiej, z którym kap. Kolman miał stać w porozumieniu. Łaszczewski uprzednio odmawiał zeznań w sprawie Kolmana, dopiero wczoraj słuchany jako świadek, obciążył poważnie Kolmana. Na wniosek obrony i prokuratora odroczone rozprawę celem dalszego uzupełnienia śledztwa, a to odnośnie do kap. Herzoga, czy i jakie straty poniósł skarb państwa wskutek jego nadużyć, zaś odnośnie do Kolmana celem zmiany kwalifikacji oskarżenia w kierunku zbrodni sprzeniewierzenia ponad 7.000 zł. Równocześnie trybunał na wniosek prokuratora kap. Wanickiego zarządził tymczasowy areszt nad kap. Kolmanem z powodu obawy mactwa i ucieczki

Rzeczy wesele, a jednak prawdziwe...

Głuchota dyplomaty.

O pewnym włoskim dyplomacie i ministrze opowiadają sobie następującą interesującą historię: Dyplomata ten, siynący ze swego bystrego dowcipu, ogłuchł. Pewnego dnia przy szły damy z arystokracji w odwiedziny do jego ekscelencji. Ekscelencja zwraca się do hrabianki, znanej ze swej awanturczości, z zapytaniem, jak się bawiła na balu angielskiego poselstwa. „Nie — odpowiada zapytana — wczoraj wieczorem zupełnie spokojnie położyłam się do łóżka”. „Tak, tak, — pyta się dalej dyplomata, przykładając rękę do ucha — kto tam jeszcze był?”

Do czego służyć może eksterytorjalność?

Delegat jakiegoś bałkańskiego państewka przy Lidzie narodów zawarł bliższą i serdeczniejszą znajomość z młodą i ładną dziewczyną genewską. Stosunek ten pozostał bez następstw. Młoda dama wnosi więc skargę o uznaniu ojcostwa i wypłatę alimentów. Ale po zwany, który osobiście na rozprawę się nie zjawił, polecił swemu prawnemu zastępcy, by podniósł zarzut niekompetencji sądu, gdyż jako dyplomata ma prawo korzystać z eksterytorjalności. Adwokat z przeciwnej strony wystąpił przeciwko rozciągnięciu prawa eksterytorjalności na intymne stosunki, ale sąd odrzucił rozprawę, by zasięgnąć opinii prawników w tej sprawie. I oto dowiedziano się, że dyplomata ten może korzystać z prawa eksterytorjalności tylko podczas wykonywania swego urzędu. Widocznie wykonywaniu urzędu rozciągnął ten dyplomata na swe stosunki prywatne. Miłym jest bądź co bądź tego rodzaju urząd, skoro uwalnia od następstw, ale bardzo etycznym on nie jest...

Spraw oprze się o Ligę Narodów, która w Niemalym będzie kłopotcie, by wybrnąć z tej sytuacji.

Osiół jako reklama.

Przed kilku dniami pojawił się na ulicach Marsylii zwykły sobie czworonożny osiół z wielką kolorową wstęgą na szyji i plecach. Za osłem pędziła cała gromada ludzi, pękających ze śmiechu. Wstęga ta zawierała bowiem jedno pytanie i odpowiedź na to pytanie. A miało być, po jednej stronie wstęgi można było wyczytać następujące pytanie: „Czemu nie korzystam z pralni firmy X. Y?” Po drugiej zaś stronie wstęgi można było odczytać odpowiedź: „Bo jestem prawdziwym osłem!”

Przyznać musimy, że reklama ta jest bardzo pomysłowa.

Z giełdy

Giełda krakowska z 19 bm. (w nawiasie kursy z 18 bm.): Zieloniewski 9.35, Trzebińska 0.14—0.15, Górka 7.20 (7.20), Tepege 0.18, Polska nafta 0.19 (0.18—0.19), Chodorów 5.60 (5.60), Chybie 3.80 (3.80), Piasecki 1.30 (1.30).

Dolar nieoficjalnie płacono rano 7.80, później kurs obniżył się do 7.60.

Giełda warszawska z dnia 19 b. m. (PAT) Waluty: Belgia 220, Holandia 292.87, Londyn 35.41, Nowy Jork 7.24, Paryż 27.45, Praga 21.54, Szwajcaria 14.60, Wiedeń 192.59, Włochy 19.48.

Akcje: Bank Małopolski Kraków —, Bank Przemysłowy Lwów 0.13, Bank Zw. Sp. Zar. Poznań 4—, Puls 0.42, Wild —, Cegielski 0.0, Parowozy 0.19, Zawiercie 6—, Zegluga —, Polska nafta 0.30, Siła i Światło 0.19, Chmielów 0.25, Starschewice 0.93, Pociąg 1.10, Zieloniewski 8.15, Zyrardów 7.21, Chodorów 5.50.

Papiery państwowe: 5% pożyczka konwersyjna 43.12, 2% pożyczka konwersyjna 100, pożyczka dolarowa w dol. 61—, w złotych 42—, pożyczka kolejowa 120.

Giełda wiedeńska z dnia 19 b. m. (PAT) Waluty: Amsterdam 25.16, Belgia 12.56, Berlin 168.83, Bruksela 32.20, Budapeszt 99.83, Bukareszt 31.4, Chrystania 14.40, Kopenhaga 17.6, Londyn 34.47, Madryt 100.50, Mediolan 2.63, Nowy Jork 70.915, Paryż 26.9, Praga 21.01, Soffa 4.20, Sztokholm 19.05, Warszawa 97—, 9.50, Zurych 137—, dolary 710.75, belgijskie —, bułgarskie 4.6, duńskie —, marki niemieckie 1887, angielskie 34.40, jugosłowiańskie 12.51, norweskie —, polskie 56.70, rumuńskie 321, szwedzkie —, szwajcarskie 136.75, hiszpańskie —, czeskie 24.70, węgierskie 99.40, tureckie —.

Akcje: Zieloniewski 94—, Silesja —, Fanto 189, Gal. Karpaty 19, Galicja 7.0, Siersza 21, Lank Mała, Polaka —, Lank Hlp. —, Tepege 3.0.

Papiery lokacyjne. Austr. renta 205 renta łutowa 204 losy tureckie 633. Bodenkredit 160 austr. zakł. kred. — koleje austr. 352.

Berlin, 18. 1 PAT. Giełda zbożowa. Pszenica miejscowa 245—251, na marzec 268—236, maj 271—273. Pszenica pomorska niemiecka 245—251. Zyto miejscowe 143—150, marzec 171—173.5, maj 185—184. Zyto pomorskie niemieckie 142—149. Jęczmień na paszę 148—162, miejscowy 189—207, mąka pszena 32.5—36, żytnia 22—24, rzepak 340—350, groch Victorja 27—35, lubin niebieski 11.75—12.50, żółty 13.75—15, reszta notowań bez zmiany.

Zarych, 19. 1 PAT. Paryż 19.55, Londyn 25.16.2, Nowy Jork 5.17.7, eBelgia 23.50 Włochy 20.90, Hiszpania 73.35, Holandia 208.12, Berlin 1.23.3, Wiedeń 72.90, Sztokholm 138.65, Oslo 105.55, Kopenhaga

128.75, Soffa 3.40, Praga 15.32 i pół, Warszawa 71.50, Budapeszt 0.72.6, Białogród 9.17.5, Ateny 7.10, Konstantynopol 2.75, Bukareszt 2.85, Helsingfors 13.07, Buenos Aires 214. Tendencja spokojna. Londyn, 19. 1 PAT. Radjo. Nowy Jork 4.86 3/32, Holandia 12.09 5/8, Francja 129.09, eBelgia 106.97.4, Włochy 120.35, Niemcy 29.42, Szwajcaria 25.10, Hiszpania 34.35.4, Danja 19.56, Szwecja 18.15, Helsingfors 193, Praga 164.12.

Paryż, 19. 1 PAT. Radjo. Londyn 129. Nowy Jork 26.54, Belgia 120.50, Hiszpania 376, Włochy 107.25, Szwajcaria 513, Danja 661, Holandia 1017, Norwegia 541, Szwecja 710, Rumunia 11.95.

Giełda lwowska, 19. 1 PAT. Hipoteczny 0.43, Przemysłowy 0.98, 6.09, Gazolina 0.85, 0.90, 0.95, Ojko 0.80, 0.85.

Protest niemiecki przeciw utrzymywaniu armii okupacyjnej przez aliantów

Londyn, PAT. Wedle informacji Daily Tel. ambasador niemiecki złożył w ministerstwie spraw zagranicznych imieniem swego rządu protest przeciw utrzymywaniu przez aliantów armii okupacyjnych w sile 70.000 ludzi, co jest jakoby niezgodne z arty-

kulem 429 traktatu wersalskiego oraz sprzeciwia się duchowi traktatu z Locarno. Ambasador podkreślił złe wrażenie, jakie utrzymywanie tak wielkiej armii okupacyjnej wywiera na ludność niemiecką. Podobny krok uczyniły Niemcy także w Paryżu i Brukseli.

Misja dr. Luthera nie powiodła się

Berlin, 19. 1 PAT. Rokowania w sprawie utworzenia nowego gabinetu przeciągały się wczoraj do późnej nocy. Kilka osobistości ze świata politycznego usiłowało bezskutecznie skłonić patrję do kompromisu. Czynił to przedewszystkiem minister obrony Gessler. Bawarska partja ludowa zajęła nieprzejednaną stanowisko w sprawie udziału demokratów w rządzie natomiast frakcja demokratyczna reichstagu uchwaliła, że z powodu podniesionych zarzutów przez partycularystów bawarskich nie zamierza wcale wyrzekać się udziału w rządzie.

Berlin, 19. 1 PAT. Dzisiejsza prasa demokratyczna omawia wypadki ubiegłej nocy i stwierdza, że misję kanclerza Luthera należy uważać za skończoną.

Deficyt angielski

Londyn, 19. 1 PAT. Ubiegły rok finansowy w Anglii przyniesie 30 milionów deficytu spowodowanego subwencjami dla przemysłowców węglowych. Przewidziany jest wobec tego szereg nowych podatków jak podatek od zakładów, od drogiej automobili, futer, klejnotów itd. W poszczególnych budżetach ministerstw mają być przeprowadzone oszczędności po 7 milionów w każdym.

Poglądy prof. Kemmerera

Londyn, 19. 1 PAT. Financial Times podaje poglądy profesora Kemmerera o sytuacji gospodarczej i finansowej Polski. Sytuacja ta wymaga zdaniem Kemmerera wielu wysiłków i poświęceń ze strony wszystkich klas społeczeństwa, które jednak rokuje nadzieje powodzenia.

Cenzura w Rumunji zniesiona

Bukareszt, 19. 1 PAT. W dniu wczorajszym została zniesiona cenzura nałożona przed kilku dniami na prasę przez władze wojskowe.

Rokowania włosko-angielskie na dobrej drodze

Wiedeń, 19. 1 PAT. N. W. Tagblatt donosi z Londynu: Rokowania włosko angielskie w sprawie uregulowania długów czynią dobre postępy. Na dziś zwolany został gabinet angielski, aby omówił propozycje włoskie, które uważane są za poważniejsze niż dotychczasowe.

Szwajcaria odrzuca pretensje Sowietów

Bern, 19. 1 PAT. Na odbytem dziś nadzwyczajnym posiedzeniu które trwało przeszło dwie i pół godziny rada związkowa zajmowała się ponownie sprawą stosunków szwajcarsko rosyjskich, która to sprawa została wznowiona w związku z udziałem Rosji w pracach komisji przygotowawczej do konferencji rozbrojeniowej. Ostatecznych postanowień w tej sprawie nie powzięto. Pretensje zgłaszane przez Rosję wobec Szwajcarii po zamordowaniu Worowskiego przez szwajcarskiego Rosjanina zmuszają dzienniki szwajcarskie do przypominania, że rząd sowiecki nie udzielił żadnego zadość uczynienia za obrabowanie poselstwa szwajcarskiego w Petersburgu, oraz wielu tysięcy obywateli szwajcarskich. Jeżeliby jakieś pretensje miały być zgłoszone to chyba ze strony Szwajcarii.

Zatarg pomiędzy opozycją a prem. węgierskim

Budapeszt, 19. 1 PAT. Akcja pojednawcza podjęta przez prezydenta zgromadzenia narodowego w celu doprowadzenia do porozumienia między skrajną lewicą a prezydentem rady ministrów nie dała żadnego wyniku, mimo, że odpowiednie rokowania trwały do rana. Bethlen uważa bowiem za rzecz nie dopuszczalną wyposażenia żądanej komisji parlamentarnej w prerogatywy przysługujące jedynie sądom przysięgłym.

Kronika telegraficzna

— (M.) Z Łodzi donoszą, że pismo codzienne żydowskie „Łodzier Tugblat” najstarsze żydowskie pismo w Polsce, które przed kilku miesiącami przestało wychodzić z powodu zatargów z kolegijem redakcyjnym zaczęło niebawem znów wychodzić.

— (F.) Dnia 20 bm. odbędzie się w Warszawie konferencja przedstawicieli rafinerji naftowych, celem ustalenia ceny eksportowej nafty polskiej, albowiem dotąd panowała w tej dziedzinie dowolność.

— Wynalezienie przez dwóch chemików austriackich szkło elastyczne zostało zakupione przez pewną wielką fabrykę angielską i produkowane będzie masowo do urządzeń w automobiliźmie.

— Prasa hiszpańska donosi z Las Palmas (Wyspy kanaryjskie), że szalał tam gwałtowny huragan który zniszczył całą okolicę. Uszkodził on drogi i mosty. Zniszczone są plantacje bananów. Zniszczone są także ulice w szeregu miejscowości.

— Izba posłów w Bagdadzie (Irak) przyjęła 58 głosami traktat zawarty między Anglią a Irakiem. 20 nacjonalistów opuściło na znak protestu salę obrad.

— Z Waszyngtonu donoszą: Izba reprezentantów przyjęła 359 głosami przeciw 1 głosowi kosztu na amerykańskie reprezentacje na genewskiej konferencji rozbrojeniowej w kwocie 50.000 dolarów.

— Arcyks. Albrecht, który co roku piastował godność protektora balu prawników, tego roku nadesłał pismo do komitetu, że z powodu wyjazdu w sprawach rodzinnych, nie będzie mógł tej godności przyjąć.

— Reuter donosi z Beyrutu, że komunikacja kolejowa z Damaszkim została przywrócona.

— Dziennik urzędowy ogłasza odwołanie posła rumuńskiego w Waszyngtonie ks. Bibescu. Inne dzienniki wyrażają przypuszczenie że powodem odwołania są nieporozumienia między posłem a szefem delegacji rumuńskiej do załatwienia sprawy długów Titulescu.

— Reuter donosi z Damaszk, że Francuzi gromadzą siły celem zantakowania Dżebel Druz.

— Powrócił do Belgradu szef policji belgradzkiej Sprawa fałszerstwa not 1000 dynarowych została wyjaśniona. W Niemczech został aresztowany drukarz Northold z towarzyszymi, których miał 11.

— Z Belgradu donoszą: Sędzia śledczy wysłał wczoraj na wolność aresztowanego na rozkaz prokuratury państwa Dra Władysława Ferdynandego.

— Komisja rzeczoznawców dla stopniowej kodyfikacji prawa międzynarodowego przyjęła sprawozdanie delegata argentyńskiego Suareza w sprawie międzynarodowej reglamentacji eksploatacji i ochrony flory i fauny morskiej.

— W dniu dzisiejszym poseł czeskosłowacki przedłożył swoje listy uwierzytelniające prezydentowi republiki tureckiej. Wygośnione przy tej okazji przemówienia, nacechowane były wielką serdecznością.

Nowe trudności w utworzeniu gabinetu niemieckiego

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Berlin, 18. 1 (F.) Pisma wieczorne donoszą o nowych trudnościach, z jakimi spotykają się rokowania w sprawie utworzenia nowego gabinetu. Mianowicie frakcja bawarskiej partii ludowej uchwaliła dziś o godz. 13 rezolucję głoszącą, że partia uznaje kandydaturę demokracji Kocha na ministra spraw wewnętrznych za niemożliwą do przyjęcia oraz uważa za wskazane objęcie teki ministra spraw wewnętrznych przez człowieka fachowego. Decyzja ta

według komentarzy pism wieczornych udaremnia dotychczasowe wyniki rokowań, ponieważ demokraci trwają przy kandydaturze Kocha. Natychmiast po zaznajomieniu się z powyższą rezolucją frakcji ludowej, pozostałe frakcje zwołały nadzwyczajne posiedzenie, w celu omówienia wynikłej w ten sposób sytuacji. Frakcja partii ludowej uchwaliła rezolucję, pozostawiającą swobodę działania swemu przywódcy parlamentarnemu Dr Scholzowi.

Biskup Zadrawec opuszcza Węgry i udaje się do klasztoru austriackiego

Wiedeń, 18. 1. (D) Z Budapesztu donoszą, że uchwala senatu odrzucającą nakaz aresztowania biskupa Zadraweca nastąpiła na skutek starań pewnych wysoko stojących osobistości. Uzyskały one kompromis idący w tym kierunku, że biskup Zadrawec opuści Węgry i uda się do jakiegoś klasztoru austriackiego i tam spędzi życie.

Wiedeń, 18. 1. PAT. „Wiener Allegemeine Ztg” donosi z Budapesztu: W ciągu dnia wczorajszego aresztowany został kuzyn byłego ministra Ferdynandege Władysław Ferdynandy, w związku z aferą banknotową. Powodem aresztowania jest to, że pozostawał on w ścisłych stosunkach z Jankowiczem i Marsowskim i że wiedział o fałszerstwie banknotów.

Współpraca Anglii z Grecją na Morzu Śródziemnym

Paryż, 18. 1. FAT. „Chicago Tribune” donosi z Aten, że powszechnie sądzą tamże, że gen. Pangalos zamierza zawrzeć układ w sprawie akcji turecko-angielskiej na wypadek, gdyby Turcja miała wtargnąć do wilajetu Mossulu. W Grecji spodziewają się, że flota grecka wzmocniona dwoma niedawno w Ameryce zakupionymi krążownikami będzie najpotężniejszą flotą na morzu Śródziemnym, tembardziej

że została zreorganizowana przez angielską misję marynarską. Porty w Pireus i Salonikach będą rozbudowane pod kierownictwem angielskim do pierwszorzędnych baz flotowych. Według tego samego dziennika rośnie ciągle niebezpieczeństwo wojny na Bałkanie. Grecja obiecuje sobie znaczne korzyści ze współdziałania z Anglią.

Katastrofalna eksplozja benzyny w Berlinie

10 osób zabitych, 33 rannych. — Dom 4-piętrowy w gruzach.

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Berlin, 18. 1. (T) Dziś rano nastąpiła ogromna eksplozja w dzielnicy Moabit.

W składzie mydła eksplodowała wielka ilość benzyny. Siła eksplozji była olbrzymia. Część 4-piętrowego domu zawaliła się, grzebiąc pod sobą mieszkańców. Dotychczas naliczono 10 osób zabitych i 33 rannych. Trzecia część domu, w którym nastąpiła eksplozja, runęła aż do dachu, na całej ulicy nie pozostała

ani jedna szyba.

Mieszkańcy sąsiednich domów siano eksplozji zostali wyrzuceni z łóżek.

Właściciel sklepu, w którym nastąpiła eksplozja i jego córka nie zostali dotychczas z pod gruzów wydobyti. Dorózka samochodowa, która stała koło domu, została siłą wybuchu daleko odrzucona i zupełnie zdruzgotana.

Wybuch w forcie pod Warszawą

Warszawa, 18. 1 (F.) We forcie Legjonów nastąpił dziś wybuch, skutkiem eksplozji spłonki szrapnelowej. 5 robotnic, przeważnie młode dziewczęta, odniosło kontuzje. Dochodzenia wykazały, że przyczyną wybuchu była nieostrożność jednego z robotników.

Koniec dyktatury w Hiszpanii

Paryż, 18. 1. PAT, Jak donoszą z Madrytu do „Journalu” w najbliższym czasie ma nastąpić przywrócenie normalnego ustroju parlamentarnego, przyczem częściowy gabinet przystąpi do przeprowadzenia wyborów.

Moratorium wekslowe w Niemczech

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Berlin, 18. 1. (F) Dzienniki podają, że rząd Rzeszy rozważa możliwość ogłoszenia 3-miesięcznego moratorium wekslowego, chcąc w ten sposób przyczynić się do poprawy krytycznej sytuacji gospodarczej.

Kolonizacja krymska

Warszawa, 18. 1 (M.) Z Moskwy donosi ZAT: Wszechrosyjski Wólk przeznaczył nowe 32 tys. dzieł ziemi na cele kolonizacji żydowskiej na Krymie. Nowe zasoby ziemi zostaną oddane do rozporządzenia kolonistów żydowskich mieszkających w Rosji.

Minister Moraczewski ustępuje

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 18. 1 (F.) Premier Skrzyński konferował dziś z min. pracy Ziemięckim w sprawie rozdziału między stronnicami rządowymi. W kołach politycznych utrzymują że dymisja min. Moraczewskiego jest przesądzona, gdyż p. Moraczewski nie chce w żaden sposób zmienić swej decyzji.

Zjazd żyd. młodzieży akademickiej w Warszawie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 18. 1 (F.) Zarząd zjazdu żydowskiej młodzieży akademickiej w Warszawie wystosował zaproszenia do rektoratów uniwersytetów w Polsce, ponadto do min. oświaty St. Grabskiego. Z min. oświaty przyszła odpowiedź, że specjalny delegat reprezentować będzie Ministerstwo na zjeździe. Rektorat krakowski Uniwersytetu komunikuje, że w zjeździe udziału brać nie może.

Warszawska gmina żyd. będzie uruchomiona

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 1 (M.) Dowiaduje się, że przed kilkoma dniami odbyła się dłuższa konferencja między min. oświaty St. Grabskim a naczelnikiem wydziału religijnej młodzieży p. Adelsbergiem w sprawie uruchomienia nowej gminy żydowskiej w Warszawie, wybranej w czerwcu 1924 r. Decyzja ma nastąpić w najbliższych dniach drogą rozporządzenia ministerjalnego, uwzględniającego życzenia społeczeństwa żydowskiego.

Trzecie czytanie ustawy o opłatach stemplowych w komisji

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 1 (F.) Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowej komisji skarbowej odbyło się trzecie czytanie ustawy o opłatach stemplowych. Pos. Michałski (ZLN) i Lypacewicz (Wyzw.) postawili wniosek o rozszerzenie funkcji notariuszy na terenie Małopolski na wszystkie sprawy dotyczące nieruchomości, oraz o przyznanie im ewentualnego prawa wymierzania należności stemplowych. Przeciwnie temu wnioskowi wystąpił pos. Sommerstein (Koło Żyd.) i postawił wniosek, by utrzymany został obecny stan rzeczy. W głosowaniu wniosek pos. Lypacewicza i Michałskiego upadł.

O dyscyplinę w Kole żydowskim

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 1 (F.) W związku z absencją posłów żydowskich na posiedzeniach sejmowych, sen. Trusker zwrócił się do prezydium Koła Żydowskiego z żądaniem zwołania specjalnego posiedzenia Koła, poświęconego tej sprawie. Sen. Trusker domaga się energicznej akcji ze strony prezydium Koła w kierunku podniesienia odpowiedzialności i karności wśród posłów żydowskich.

Wycieczka posłów polskich w Rosji

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 19. 1 (F.) Grupa posłów sejmowych w Rosji wyjechała z Leningradu do Charkowa, gdzie podzieliła się na trzy grupy. Jedna pozostała w Charkowie, druga wyjechała do Odessy, a trzecia wyjechała do zagłębia dońskiego.

Rozdział referatów w komitecie do spraw mniejszości

Warszawa, 19. 1 (F.) We czwartek odbędzie się posiedzenie komitetu rady min. dla spraw mniejszości narodowych. Na posiedzeniu tem zostanie ustalony plan pracy przyczem podzielone zostały referaty w ten sposób między ekspertami: p. Wasilewski obejmuje ogólny referat spraw mniejszości narodowych, p. Loewenherz — mniejszości narodowe w Małopolsce, a p. Dzierżyński — mniejszości narodowe na kresach i Wileńszczyźnie. Eksperti przedstawią premierowi Skrzyńskiemu, który jest przewodniczącym komitetu, konkretne wnioski.

Następca Łukomskiego w Warszawie

Warszawa, 19. 1 (F.) Do Warszawy przybył nowo mianowany komendant policji łwowskiej p. Nowodworski który odbył szereg konferencji z powołanymi czynnikami. Postanowiono, by komendant policji łwowskiej pozostawał w stałym kontakcie z władzami centralnymi. Nowo mianowany komendant obejmie urządowanie z dniem 1 lutego.

Dr. Hantke w Warszawie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 18. 1. (F) Do Warszawy przybył dr Artur Hantke, członek Egzekutywy sjonistycznej. Dr Hantke pozostanie w Polsce przez 10 dni, w którym to czasie odwiedzi szereg miast w Polsce, m. i in. Kraków, w związku z akcją na Keren Hajessod.

Konferencja sjonistów kanadyjskich

Warszawa, 18. 1. (M) Z Montrealu donosi ZAT: Na obradującej w stolicy Kanady dorocznej konferencji sjonistów kanadyjskich zebrano 100 delegatów na Keren Hajessod. Prezydent Egzekutywy Sjonistycznej p. Nachum Sokolow wygłosił owacyjnie przyjęte przemówienie o zadaniach ruchu sjonistycznego i wyraził nadzieję, że w przyszłości Jerozolima stanie się siedzibą Ligi Narodów.

„Bezpartyjni” robotnicy żydowscy na Ukrainie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 18. 1 (M.) Z Kijowa donosi ZAT: Została tu otwarta ukraińska „Bezpartyjna” konferencja robotników żydowskich. W konferencji bierze udział 660 delegatów z całej Ukrainy. Przyjęto rezolucję, domagającą się od rządu wydania zakazu działalności organizacji Hechaluc będącej ekspozyturą agitacji antysowieckiej. Następna rezolucja żąda zakazu działalności komunistów sjonistów jako zagrożącej ustrojowi sowieckiemu.

Problemy ogłoszenia

Utrata zgubione 4 weksle na 100, na nazwisko Plesz Friedmann, 1 weksel na 100 na nazwisko Adasz, 1 weksel na 100 na nazwisko Plesz Friedmann. Zgłoszenia pod „Utrata“ do Adm. N. Dz.

Wizytówki drukowanie i składanie wizytówek. Zgłoszenia pod „Wizytówki“ do Adm. N. Dz.

Mieszkanie elegancja urządzone dla dwóch lub trzech panienek do wynajęcia. Wiadomości pod „Mieszkanie P.“ do Adm. N. Dz.

Fabryka elektryczną dobrą zaprowadzoną, odstąpię z powodu choroby. Zgłoszenia pisemne pod „Fabryka“ do Adm. N. Dz.

Mieszkanie składające się z 2 pokoi i kuchni, poszukuję natychmiast. Zgłoszenia pod „Mieszkanie“ do Adm. N. Dz.

Pokój kawalerski, bardzo ładnie umeblowany z osobną łazienką, w Śródmieściu, bardzo tanio, natychmiast do oddania. Zgł. pod „Pokój“ do Adm. N. Dz.

KREM
FASCINATA
WYDELIKSTWIA CERE

Poszukuję posady buchalicę ew. korespondenta niemiecko-polskiego na godziny popołudniowe. Zgłoszenia pod „Rutyna“ do biura ogłoszeń Bienna 12.

Kiosk i elektryka w miejscu targowem do sprzedania na własność. Wiadomości: Podgórze, Lwowska 9, IV. p. na prawo.

Na karnawał
Suknie balowe, wieczorowe, kostiumy renowacyjne, historyczne i fantazyjne, wykonuje bardzo szybko i tanio
Pracownia „OGNISKA PRACY“
Kraków, Mikołajska 9, II. p.
Godziny przyjęć: między 11—2 przedpoł.

Słynne w całym świecie
Ziela z Gór Harcu
Dra Lauera.

Zalecane przez najslawniejsze powagi lekarskie jak prof. Berlińskiego Uniwersytetu Dr. v. Leyden, Dr. Hochfloetter, Dr. Martin i wielu innych wybitnych lekarzy, radykalnie usuwają wszelkie cierpienia żołądkowe, cierpienia wątroby, cierpienia nerek, kamienie żółciowe, hemoroidy, artretyzm i reumatyzm.

Ziela z Gór Harcu
Dra Lauera zostały nagrodzone na wystawach lekarskich najwyższymi odznaczeniami i złotymi medalami w Berlinie, Londynie, Wiedniu, Paryżu i wielu innych miastach. — Tysiące podziękowań otrzymał Dr. Lauer od osób wyleczonych.
Cena 12 pudełek zł 1.50, podwójne pudełko zł 2.50.
Sprzedaż w aptekach i składach aptecznych.
Uwaga! Każde oryginalne pudełko, zaopatrzone Nr. 43 wg. rej. w Min. Zdr. Publ.

SLYNNE NA SWIAT CALY.
B.S.A.
ROWERY
Gwarancja 50-letnia.
Jen. Przedst. na Polakę:
Warszawa, Złota 32. Tel. 137-28
Wielki wybór rowerów i części na miejscu.
ZADAĆ WSZEDZIE!

Beczki z farby
do sprzedania.
Wiadomość:
Nowa Drukarnia Dziennikowa
Orzeszkowej 7.

REKLAMY
SWIETLNE
KIN
oraz ogłoszenia
wszystkich pism
przyjmuje:
BURO OZKOSZEN I REKLAM
H. FALLEK
KRAKÓW BOHNEROWSKA 11

Właściciele domów w Berlinie.
Zawiadamiam uprzejmie, iż założyłem w Krakowie oddział sprzedaży, udzielania hipotek i administracji domów w Berlinie. 15-go każdego miesiąca, następuje obliczenie i wypłata nadwyżki w Krakowie. Dla specjalnej kontroli, wyjeżdża co miesiąc urzędnik do Berlina. Udzielam także zaliczek.
Bezpłatna porada adwokacka w Berlinie.
S. Korngold, Kraków, Blich 3.

PRZEPIĘKNA KSIĄŻKA
Dr. BENJAMINA SCHLAGERA:
SPINOZA
ZDJĘCIA Z DUSZY HERETYKA
Cena 5 Zł z przesyłką 5.80
Do nabycia we wszystkich księgarniach przez księgarnię „WIEDZA i SZTUKA“
S. TAFFETA, Kraków, Gołębia 10

ŁYŻWY SANECZKI, NARTY
w wielkim wyborze i najniższej cenie nadeszły.
Parafiński, Kraków, Sławkowska 14, tel. 25-64.
I. Szkołka Hebrajsko-Polska w Podgórzu
przyjmuje zgłoszenia dla dzieci od 3—6 lat
Rękawka 15, od 9—1.

COFIM
MIESIĘCZNIK MŁODZIEŻY ŻYDOWSKIEJ
ZESZYT TRZECI (w zwiększonej objętości)
o następującej treści:
1. Inż. B. Zimmerman: Młodzież a państwo żydowskie.
2. Poseł A. Hartglas: Co to jest asymilacja?
3. Dr. L. Oberlander: Światło wielkiej idei.
4. A. Caltin: Podnieście skrzydła.
5. Mgr. K. Stein: Eksperyment kryminalny.
6. Dr. N. M. Gelber: Sejm czterolatni a kwestia żydowska.
7. Dr. H. Lillien: Wychowanie religijne a narodowe.
8. W. Relham: Nowoczesne malarstwo żydowskie.
9. H. Pfeffer: Dawid Friszman.
10. D. Friszman: Liście.
11. D. Fajgenberg: II. Zjazd żydowskiej młodzieży akademickiej.
12. Kronika akademicka (krakowska, lwowska, warszawska i wileńska).
13. Bibliografia. — 14. Nadesłane.
Pojawi się w najbliższych dniach
Red. i Adm. **Kraków, Stradom 15, I. p. of.**
Te. 45-41. — Konto czekowe P. K. O. 400.669.
Cena egzemplarza 80 gr.

Marka ochroniana

Wyrób prawnie zastrzeżony

Podwójnie oszczędza
zółte tuteki tureckie „MOKKA“
z węgla zdrowotną wyrobu fabryki tutek i bibulek do papierosów oraz notesów, bruljonów, bloków rysunkowych, ksiąg handlowych i t. d.
ALTESSE-WISŁA, S. A., Kraków.

grosza i zdrowia **kto pali** jedyne w smaku i jakości z włókien liści kawowych

Marka ochroniana

Wyrób prawnie zastrzeżony